

En udfordrende tid for menneskers sind

DAVID SHAVIN, EIRNS

Den 20. august 2024

Washington forsøgte at formilde den israelske premierminister Benjamin Netanyahu i sidste uge ved at forsikre ham om, at hans erklærede bekymring over våbensmuglingen gennem tunneler fra Egypten til Gaza ikke betød, at israelske tropper skulle undtages fra en aftalt tilbagetrækning og våbenhvile og skulle forblive på vagt ved Gaza-grænsen. Tværtimod ville USA tilbyde at patruljere grænsen sammen med Egypten. Det var ligegyldigt, at Netanyahu endnu en gang lagde hindringer i vejen for en aftale om at udlevere gidslerne og indlede en våbenhvile – en hindring, der kunne erstattes af en anden, hvis omstændighederne krævede det.

Men i dette tilfælde forklarede en israelsk embedsmand ifølge *Times of Israel*, at den amerikanske udenrigsminister Blinken simpelthen havde overtaget Netanyahus holdning og sagt, at Israel ikke kan forlade det sydlige Gaza helt. Hvorfor ikke? Fordi, bemærkede embedsmanden, »vi ikke kan være sikre på, at vi kan vende tilbage«, hvis det bliver nødvendigt, på grund af internationalt pres – og »amerikanerne afviste ikke Israels strategiske logik.« Man kan latterliggøre forklaringen eller måske bruge en hel dag på at tælle alle hullerne i argumentet, men pointen er, at Blinken simpelthen gav efter. Da en journalist efter hans møde med Netanyahu spurgte, om Israel stadig insisterede på en militær besættelse af grænsen, kunne Blinken ikke svare. I stedet gik han over til et ultimatum til Hamas – gå med til de ændringer vi foretager, i forhold til det der tidligere var aftalt, ellers vil der ikke blive leveret mad og medicin.

Den grimme virkelighed er, at 2 millioner palæstinensere er blevet taget som gidsler, ude af stand til at flygte fra deres ghetto. Når Hamas giver indrømmelser, bevæger Netanyahu sig længere væk. (F.eks. tilføjede han i sidste uge, at han ved enhver udveksling af fanger for gidsler ikke behøver at sende palæstinensiske fanger tilbage til Gaza; han kan i stedet sende dem til udlandet). USA lader, som om de ikke lægger mærke til mønsteret, og synger i stedet omkvædet »Hamas nægter at gå med til det« – og signalerer til Netanyahu, at det er tid til flere luftangreb på skoler i Gaza, mord i udenlandske hovedstæder og/eller en krig i Libanon osv. Man får indtryk af, at den amerikanske regerings største bekymring ikke har meget at gøre med sult og sygdom i disse dage, men primært er drevet af en grim valgkalkule: Hvis Hamas underkaster sig en latterlig, ydmygende ordning, er det en valgsejr; hvis ikke, har administrationen gjort sit bedste, og det er Hamas' skyld, hvis palæstinenserne bliver ofre for sult, sygdom eller bomber. Men lad ikke Netanyahu ødelægge regeringens valgfortælling.

I går beskrev Ukraines præsident Zelenskyj, at Ukraines enorme succes med deres indtrængen i Ruslands Kursk-region (på trods af Ruslands forventede og markante militære fremskridt i Donbass) betyder, at han havde ret, og at hans vestlige allierede tog fejl. Når det drejer sig om Rusland, er der faktisk ingen »røde linjer«, der skal respekteres. Det er snarere på tide, at Vesten kommer »i takt« med hans strategiske genialitet.

Man kan spørge, hvordan USA får så stabile allierede? Eller måske bedre: Hvorledes fortjener normale ukrainere og israelere, at vestlige magter støtter så destruktive personer i deres lande?

Så det kan godt være, at det er en tid, der sætter menneskers sjæle på prøve, som Thomas Paine sagde på tidspunktet for Den amerikanske Frihedskrig. Men Den Internationale Fredskoalitions voksende magt og det modige initiativ til

et Fornuftens Råd – for at tilføre en ny dynamik, som er udformet på et niveau, der er i stand til at håndtere de ellers tilsyneladende uløselige problemer – er en genkendelig og nødvendig flanke, og den er lige ved hånden.

Foto: Free CC0 U.S. Government image, public domain

En interkontinental kongres for fornuft kræver et råd til at lede den

DENNIS SPEED, EIRNS

20. august 2024

Hjulene er ved at falde af den vogn af bedrag, som er det globale NATO's mislykkede »Tredje Verdenskrig for Demokrati«-gadecirkus. Med det mislykkede Ukraine-eventyr, der havde til hensigt at fremprovokere Ruslands opløsning; med det mislykkede, meget reelle og meget målrettede mord på den republikanske præsidentkandidat Donald Trump; med den fiasko, der nu åbenbares på det »demokratiske« konvent i Chicago, som vælger en kandidat, Kamala Harris, der ikke kun ikke vandt en eneste delegeret i 2024, men heller ikke en eneste delegeret i hendes præsidentvalgkamp i 2020; med de nye mange forsidehistorier, den ene mere pinlig end den anden, som dukker op i forskellige publikationer i Europa og USA om den genoplivede Nord Stream 2-terroraktion, der alle modsiger hinanden, men som alle klart involverer "Ukraine" og "Zaluzhnyi/Zelenskyj" – skulle man ikke tro, at "Grand Design"-genierne i spidsen for disse fadæser ville blive klogere og ændre retning?

Advarslen om, at »den, guderne vil tilintetgøre, gør de først vanvittig«, er desværre ikke kun sand; den bliver heller aldrig fulgt af dem, som den mest passende gælder for. Mini-intellekterne i det 21. århundredes NATO-baserede transatlantiske oligarki er ofre for »Scarface-syndromet« – »Begynd aldrig at forbruge dit eget produkt.« Når man tror, at man styrer Titanic, registrerer man ikke engang behovet for at ændre retning, før det i bedste fald er for sent. Hvad der må gøres, mens det globale NATO indkasserer fiasko efter fiasko, er at samle alle gode mennesker nede i »dyrets mave« fra de transatlantiske fejlslagne stater for at tage deres regeringer tilbage. Et interkontinentalt Fornuftens Råd, hvad enten det er formelt eller improviseret, må opstå, som bliver, og tilvejebringer, hvad den afdøde amerikanske justitsminister Ramsey Clark engang kaldte »en frugtbar idémotor« – et udtryk, han brugte til at beskrive de forskellige organisatoriske foretagender, der var forbundet med Lyndon LaRouche.

De håbefulde tegn, der er registreret på de seneste møder i Den Internationale Fredskoalition, som har tiltrukket repræsentanter fra 50 nationer, og i den stigende støtte og initiativ fra enten uafhængige kandidater til embeder eller nye institutioner, der opstår i det »Globale Syd«, viser, at der findes en verden uden for geopolitikens »flade land«. Der er et håndgribeligt, hvis ikke materielt, komplekst handlingsdomæne, hvorfra tilsyneladende »mirakler« kan udrettes af dem, der indser, at det er deres engagement i det højere domænes »smalle sti« – bare deres individuelle talenter eller evner – der gør disse mirakler mulige. De fysisk-økonomiske løsninger, herunder den vellykkede udvikling af atomar fusionskraft, som var karakteristisk for økonomen Lyndon LaRouches forslag, herunder hans oase-plan for Mellemøsten fra 1975 (som henviste til »kontrollerede atomare reaktioner« som en central komponent), udspringer af dette højere domæne af nye fysiske principper.

For at undgå den forestående atomkrig må vi tænke anderledes.

Der er forskel på at tænke og handle poetisk og på at tænke og handle prosaisk. Ved en samtale i går aftes med den uafhængige senatskandidat for New York, Diane Sare, og kongreskandidaten fra Bronx, Jose Vega, påpegede professor Norm Finkelstein, at det, der mangler i alle de protestbevægelser, han har set opstå i det seneste årti, er at »ingen af dem har sange«. Han satte det i kontrast til Martin Luther Kings borgerrettighedsbevægelse i sydstaterne og den konstante tilstedeværelse af sang, især spirituals. Han spurgte: »Nævn mig en sang, som alle forbinder med Black Lives Matter eller med Palæstina eller med en hvilken som helst anden nylig aktion. Det kan du ikke! Jeg ved det, fordi jeg har været derude til disse sammenkomster.«

I tilfældet med bevægelsen i 1989, der brød gennem Berlinmuren, vidste alle dog »instinktivt«, hvad den musikalske/poetiske inspiration – ikke »titelsangen«, men inspirationen – var, som legemliggjorde det store øjeblik: Beethovens niende symfoni; Friedrich Schillers digt Ode til glæden og det moralske område, som det udspringer af, og som Beethoven studerede og tænkte over i tredive år, før han satte det til musik i sin store symfoni, udgør det æstetiske grundlag for en ny forfatning for hele menneskeheden. Schiller Instituttet og Helga Zepp-LaRouches »Ti principper for en ny international strategisk og udviklingsmæssig arkitektur« udspringer begge af det samme domæne og erkendelsen af, at det kun kræver nogle få mennesker, organiseret som Fornuftens Råd, at gøre det Smukkes rige til det Sandes rige. Det er hemmeligheden bag sejren over vor tids dårskab.

Foto: X/Collin Rugg

Det er tid til at sige fra!

af Jason Ross (EIRNS) – 18. august 2024

Mens de militære konflikter i Rusland-Ukraine og Sydvestasien fortsætter med at optrappes, vil fornuftens stemmer så organisere et nyt paradigme, før muligheden for at tale for fred selv bliver udryddet?

Hvideruslands præsident Lukashenko advarer om, at Ukraines mål er at fremkalde en atomar reaktion fra Rusland (eller fra russiske våben i Hviderusland), hvilket det ukrainske regime er overbevist om vil bringe Rusland i total miskredit i hele verden.

Ukraines provokationer mod både Zaporozhye- og Kursk-atomkraftværkerne truer med en anden slags atomkatastrofe afpresning ved at overtræde civiliserede normer ved at målrette militære aktioner mod atomare anlæg og deres oplagring af brugt brændsel.

En ukrainsk hackergruppe har meddelt, at den har taget kampen op dybt inde i Rusland, hvor den går efter internetinfrastruktur, der bruges af videnskabelige institutioner og forsvarsinstitutioner i Chelyabinsk-området.

Det bizarre optrin ved det amerikanske præsidentvalg, hvor den demokratiske kandidat (som kom til den position med decideret udemokratiske midler) endnu ikke har stillet op til et interview eller besvaret spørgsmål uden manuskript, minder os om, at vi må søge lederskab andre steder, herunder søge potentialet i os selv til at tilvejebringe det. En produktiv fremtid, voksende økonomisk udbytte, investering i gennembrud som atomar fusion, effektiv energi og infrastruktur, eksport af højteknologiske varer internationalt – det er elementerne i et bedre USA. Kamala Harris' plan om at presse priserne er blot endnu et bevis på, at man ikke forstår principperne for

fysisk økonomi, eller at de simpelthen afvises.

Den heroiske våbeninspektør Scott Ritter, hvis vedvarende forsvar af den amerikanske forfatning motiverer hans modstand mod udryddelseskrig med Rusland, har fået sit pas beslaglagt og sine elektroniske kommunikationsenheder konfiskeret. Han rapporterer også, at hans enorme arkiv med dokumenter om sandheden om Iraks våbenprogram og dets afvæbning – to dusin kasser – er blevet beslaglagt af FBI.

Men vi kan se fremad og opad mod en bedre fremtid! Nogle eksempler:

En gruppe rumfartsingeniører i Shanghai arbejder på en brændselsfri metode til at sende gods fra Månen til Jorden ved at bruge elektricitet i stedet for brændstof til at skabe fremdrift. Hvad ville blive bragt tilbage fra Månen? Helium-3, forklarer ingeniørerne, som vil være det primære brændstof til atomar fusion i fremtiden. Det er ekstremt sjældent på vores planet, men findes i relativ overflod på M overflade, hvor det vedvarende fyldes op af solvinden.

Det treårige FOCAC-forum om samarbejde mellem Kina og Afrika begynder efter planen om to uger i Beijing. BRIKS-topmødet vil samle lederne af denne voksende sammenslutning i slutningen af oktober i Kazan, Rusland.

Iran har underskrevet aftaler med Rusland om at importere meget mere russisk naturgas med mulighed for at reeksportere gas ud over Irans indenlandske behov i løbet af den 30-årige aftale. Der er betydelig energimangel i nabolandene, som kunne få gavn af gas, der passerer gennem Iran. Ødelæggelsen af Nord Stream har måske frataget Tyskland og resten af Europa en pålidelig gaskilde, men gaseksporten fra Rusland klarer sig fint.

Og i Storbritannien har en embedsmand sagt sin stilling op, fordi han var uenig i landets støtte til Israels aktioner mod Gaza: »Hver dag er vi vidne til klare og utvivlsomme eksempler

på krigsforbrydelser og brud på international humanitær lov i Gaza begået af staten Israel«, skal han have sagt i sin afskedsbegæring.

Vil befolkningerne i det angloamerikanske NATO gennemtvinge en forandring i politik og kultur, så de kan tilslutte sig og forme et nyt paradigme for relationer baseret på menneskeartens fundamentalt kreative, udviklende karakter?

Foto: kremlin.ru

Dage med beslutninger: Vil det næste desperate udspil blive verdens sidste?

Ikke korrekturlæst

Stewart Battle

17. august 2024 (EIRNS) –

På fredagens møde i Den Internationale Fredskoalition optrådte den tidligere FN-våbeninspektør Scott Ritter, som sammen med Helga Zepp-LaRouche og andre talte om den stadig mere skamløse undertrykkelse af afvigende meninger i USA. Ritters hus blev ransaget den 7. august af FBI og retshåndhævende myndigheder, hvorefter over to dusin af hans dokumenter og andre ejendele blev beslaglagt. Ritter skrev om begivenheden: »FBI-agenterne gjorde mere end at beslaglægge min personlige elektronik, da de ransagede mit hjem den 7. august. De stjal sandheden.«

Sandheden bliver en stadig vanskeligere ting at tillade i det angloamerikanske »demokratis« have. Også fredag den 16. august

blev den russisk-amerikanske diplomat og ekspert Dimitri Simes' hjem i Virginia ransaget af FBI i endnu et frækt angreb på folk med modsatrettede meninger. Simes har været en åbenlys fortaler for bedre russisk-amerikanske relationer, siden han arbejdede for Nixon-administrationen i 1972, og er i dag en kritiker af Biden-administrationens åbent aggressive politik over for Rusland. Der er »ingen tvivl om«, at regeringen ønsker at skræmme mig, sagde Simes. »Men de ønsker også at skræmme andre mennesker, ikke kun mig.« Simes, som i øjeblikket bor i Rusland, hvor han er vært for et stort tv-program, sagde, at denne handling ikke har til formål at slæbe ham til USA for at arrestere ham, men snarere: »De vil sikre sig, at jeg ikke kommer til USA, og de vil blokere ethvert forsøg på at få en russisk-amerikansk dialog.«

I sin beskrivelse af den nuværende situation sagde Zepp-LaRouche, at vi befinder os i en optrapning, og at vi skridt for skridt nærmer os et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage. Ukraines invasion i Ruslands Kursk-region er kun det seneste desperate udspil fra Kievs regime – det vil ikke fungere for at undgå det uundgåelige kollaps af Ukraines hær, men det kan bare udløse en endnu mere dødbringende optrapning. Læg dertil rapporterne fra russiske militæranalytikere, som i dag er blevet gentaget af Ruslands forsvarsministerium, om at Ukraine måske planlægger at lave en slags »beskidt atombombe« på et af atomkraftværkerne i regionen for at give Rusland skylden og bruge det til at trække USA mere direkte ind i konflikten.

Om disse rapporter er sande eller ej, vides ikke. Men det vides, at der er nogle, som ser den slags desperate udspil som stadig mere realistiske muligheder i lyset af det hurtige sammenbrud af deres unipolære verdensorden. Borgerne i de vestlige lande må opgive deres engagement i »business as usual« og samles om en aftale om, at en atomkrig mellem supermagterne ikke er en holdbar mulighed for menneskeheden – der er brug for en anden tilgang.

I en tragisk kultur kommer den metode, der skaber en reel forandring, ikke fra den tragiske kultur selv. Den må komme fra et andet sted. Mohandas Gandhi tog dette spørgsmål op i sit arbejde for at skabe et virkelig frit Indien – ikke bare fysisk frit fra det Britiske Imperium, men også mentalt frit. I sin berømte pamflet »Indian Home Rule« (*Hind Swaraj*) skrev Gandhi: »Nogle englændere påstår, at de tog og holder Indien med sværdet. Begge disse udsagn er forkerte. Sværdet er helt ubrugeligt til at holde Indien. Vi alene holder dem. ... Vi kan lide deres handel, de behager os med deres underfundige metoder og får, hvad de vil have fra os. ... Vi styrker yderligere deres greb ved at skændes indbyrdes.« Selvstyre skabes, ikke gives, insisterede han, og »hvis vi handler retfærdigt, vil Indien hurtigere blive frit.«

Zepp-LaRouche afsluttede sine bemærkninger til fredagens IPC-møde med at sige: »Og hvis vi kunne overbevise nok mennesker i USA om at stoppe denne geopolitiske konfrontation og bestræbelserne på at bevare overherredømmet – hvilket alligevel ikke er muligt længere, fordi en multipolær verden allerede har udviklet sig – ville det være meget let at gå i retning af at danne et nyt paradigme. Og jeg vil gerne sige, at BRIKS+ tilbyder samarbejde med hvem som helst, og jeg tror, vi er nødt til at udforske en reel løsning på krisen, hvilket ville betyde en løsning på finanskrisen; det ville betyde at opgive geopolitik og erstatte den med samarbejde mellem suveræne nationer.« Dette er påtrængende nødvendigt, sagde hun, fordi der »kun er meget kort tid til at undgå en kurs, som er ekstremt, ekstremt fremskredent på vejen mod katastrofe.«

Foto: FBI-razzia på LaRouches hovedkvarter i Leesburg.
EIRNS/Stuart Lewis

'Vær vågen over for det, der sker':

Optrapning mod atomkrig; Optrapning mod sandheden

MARCIA BAKER, EIRNS

Ikke korrekturlæst
16. august 2024 .

Der er en optrapning i gang i dynamikken mod atomkrig. Samtidig sker der en optrapning – i en »før-krigs«-tilstand – af angreb på personer, agenturer og nationer, der er imod krigsparadigmet og insisterer på at søge og offentliggøre sandheden. Dette var de indledende punkter, som Schiller Instituttets leder Helga Zepp-LaRouche præsenterede ved dagens 63. ugentlige møde i Den Internationale Fredskoalition, og som også blev taget op i bemærkningerne fra Scott Ritter, tidligere marinesoldat og FN-våbeninspektør. Han sagde, da han talte om at forsvare en fri presse, at der er en »pligt til at forhindre enhver del af regeringen i at bedrage folket.«

Ritter sagde, at han er blevet angrebet af FBI og beslægtede agenturer, fordi »de er bange for, at jeg afslører de løgne, de spreder« om Ukraine og andre forhold. »Atomkrig er et eksistentielt spørgsmål,« og han erklærede, at han vil gøre det til det vigtigste spørgsmål ved præsidentvalget. Ritter fik sit pas beslaglagt i juni. Den 7. august blev der foretaget en razzia i hans hus i staten New York. Han er mere engageret end nogensinde i sit mål. Den 28. september organiserer han demonstrationer mod faren for atomkrig, som skal afholdes i flere byer, herunder Kingston, New York.

Der er opdateringer på begge de to relaterede fronter: krigsfare og undertrykkelse. I USA er der ildevarslende tegn

på, at man er parat til at sende langdistancemissiler til Ukraine, selv om der ikke er truffet nogen beslutning. Det missil, der overvejes, er AGM-158 Joint Air-to-Surface Standoff Missile, eller JASSM, et avanceret, listigt krydsermissil, bygget af Lockheed Martin, som vil blive brugt til at bevæbne de F-16-fly, der leveres til Ukraine. Deres operationelle rækkevidde er op til 230 miles. Diskussionen om dette øger presset på Tyskland for at acceptere at levere sit Taurus-langdistancemissil til Ukraine, hvilket det hidtil ikke har gjort.

I går annoncerede Tyskland en stor, ny våbenpakke, som skal leveres til Ukraine, herunder 30 Leopard 1A5-kampvogne blandt mange andre typer våben.

Disse våbenstrømme fortsætter, mens Ukraine praler af sin invasion af Rusland, som er en NATO-provokation. Den russiske topembedsmand Nikolay Patrushev udtalte: »Operationen i Kursk-regionen blev også planlagt med deltagelse af NATO og vestlige specialtjenester,« da han talte i et *Izvestia* interview, der blev offentliggjort i dag om mange emner.

Propagandatågen i Tyskland er tyk, at »krig er uundgåelig«. Gårsdagens *Die Welt* bragte en artikel om »Operational Plan Germany«, som er planen for at gøre logistikken – mad, lægehjælp, transport osv. – klar til at støtte transitten gennem Tyskland af amerikanske og NATO-styrker på vej mod øst, når krigen bryder ud om et par år. Oberst Michael Giss, chef for militærdistriktet i Hamborg, talte om at opgradere beredskabskapaciteten, herunder havnen i Hamborg, til at »overføre 800.000 soldater, inklusive udstyr, gennem Europa til øst på to måneder...«

Men et endnu vildere stykke narrativ-spinning er den seneste, opdigtede »afsløring« af, hvem der begik bombeangrebet på Nord Stream-rørledningen. En fantasifuld »eksklusiv« rapport blev offentliggjort af *Wall Street Journal* i går, og den går ud på,

at kuppet opstod ved en beruset sammenkomst, hvor Ukraines præsident Volodymyr Zelenskyj gav en forrykt ordre, som derefter blev udført af et hold på seks ukrainere ved hjælp af en lejet yacht. Artiklen har overskriften »En fuld aften, en lejet yacht: Den virkelige historie om sabotagen af Nord Stream-rørledningen»: Private forretningsmænd finansierede den lille operation, som blev overvåget af en topgeneral: Præsident Zelenskyj godkendte planen og forsøgte derefter uden held at aflyse den.« Denne røverhistorie kan tjene det dobbelte formål at få Zelenskyj afsat og erstattet af en anden NATO-yndling, ud over at være et dække over hvem der i virkeligheden stod bag sabotagen af den russisk-tyske Nord Stream-rørledning.

I mellemtiden fortsætter angrebene på dem, der modarbejder disse løgne og beskidte operationer. I USA foretog FBI den 13. august en razzia i Rappahanock, Virginia, hvor den russisk-amerikanske analytiker og forfatter Dimitri Simes, der er en offentlig person, bor. De har fjernet indboet fra hjemmet, som ligger på en 132 hektar stor grund.

FBI har indtil videre ikke angivet nogen grund til aktionen, udover at den er »bestilt af retten«. Simes har i den seneste tid boet i Rusland, hvor han er vært for tv-programmet »The Big Game« på Ruslands Channel One. Hans lange karriere omfattede ledsagelse af præsident Nixon i 1972 ved topmødet i Moskva, og fra 1994 til 2022 var han præsident og CEO for den Nixon-grundlagte tænketank Center for the National Interest.

I dag på Den Internationale Fredskoalitions møde gav Helga Zepp-LaRouche en førstehåndsberetning om FBI's og politiets fælles razzia den 6. oktober 1986 på hendes og Lyndon LaRouches bopæl i Virginia. Der blev vist en kort video af LaRouche, som ved et vidnesbyrd i 1995 fordømte det »rådne permanente bureaukrati«, der udfører »permanent civil uretfærdighed«. Hvis der var blevet gjort noget for at vende uretfærdigheden mod ham og gennemføre de mange udviklingsplaner, som han foreslog og konfererede om, ville

verden ikke nu stå over for en eksistentiel fare.

Vi er kaldet til at »være vågne over for det, der sker«, som Ritter udtrykte det, og handle. Den Internationale Fredskoalitions netværk samler kræfter, og hver person tæller.

Foto: EIRNS/Stuart Lewis

Fornuft, ikke våben – kom med i den Internationale Fredskoalition Webcast-dialog med Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 14. august 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche. Hun er grundlægger og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 14. august 2024. Jeg hedder Harley Schlanger Schlanger og er jeres vært. Du kan sende dine spørgsmål og kommentarer til questions@schillerinstitute.org eller poste dem på chat-siden.

Helga, vores titel i dag er »Fornuft, ikke våben«, og den fører os direkte til spørgsmålet om, hvordan vi kan bruge fornuften til at ændre den farlige retning, som de vestlige regeringer har valgt på mange fronter. Vi har fået en række

spørgsmål om de ukrainske styrkers invasion i Kursk-regionen i Rusland. Der er rapporter om, at der var lejesoldater fra Polen, Storbritannien og Frankrig, og det har fået en række analytikere til at sige, at dette har overskredet en rød linje. Du beskrev dette angreb og det ukrainske droneangreb på atomkraftværket i Zaporozhye som »en ny fase i Vestens planer om at ødelægge Rusland«.

Så her er nogle af spørgsmålene til dig: »Tror du, at disse angreb er et tegn på Ukraines, USA's og NATO's desperation? Tror du, at de er udformet for at skabe en bedre forhandlingsposition for Zelenskyj ved fremtidige forhandlinger? Eller tror du, at det er en total krigserklæring mod Rusland?«

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg er bekymret for, at det kan være det sidste, for det, vi har set, er virkelig en optrapning skridt for skridt. Og tanken om, at – jeg mener, jeg kan kun citere visse topanalytikere, som har påpeget, at mens russerne tydeligvis rykker massivt frem i Donbass-regionen, og de ukrainske tropper mister deres, ifølge rapporter, 1.000 mennesker om dagen, som bliver dræbt og såret. Og disse tropper er meget dårligt trænedede, nogle af dem kun i få dage, og så bliver de sendt ud på slagmarken i en forfærdelig situation. Men den brigade, der angreb Kursk-regionen, er angiveligt en fremragende trænet brigade på niveau med NATO-våben og NATO-træning, og de har tydeligvis været i stand til at gøre en del fremskridt – begrænset, men ikke desto mindre. Så jeg tror, at det underliggende motiv stadig er optrapning for at trække Rusland ind i en generel krig. For jeg kan ikke se nogen logik: Hvis man ville have en løsning, kunne man have fået det i marts 2022. Så jeg tror, at da den russiske viceudenrigsminister Ryabkov sagde, at situationen er sådan, at der ikke længere er nogen stopklodser, så tror jeg, at det er meget mere præcist, for det ser ud til at blive ved og ved. Og jeg tror, at vi hurtigt er ved at nå et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage.

Jeg tror, vi befinder os i en meget, meget farlig optrapning, i de to krigsfronter omkring Ukraine, men også i Sydvestasien, og det er derfor, vi virkelig har gjort en indsats for at prøve at få et andet niveau ind i hele debatten, med en diskussion om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, med tanken om at prøve at få en anden stemme ind i billedet, for lige nu tror jeg, vi er på vej mod en fuldstændig katastrofe.

SCHLANGER: Vi bør opfordre folk til at deltage i Den Internationale Fredskoalition, som havde en ekstraordinær succes i sidste uge, hvad angår deltagere og styrken af præsentationerne. Det er hver fredag, og folk bør deltage i det og blive en del af det.

Du nævnte situationen i Sydvestasien: Vi har et spørgsmål fra en person, der identificerer sig selv som palæstinenser, og som er bedstemor til mange børn, der stadig bor i Gaza. Og hun sagde: »Er der nogen chance for, at gidselfrigivelsen og våbenhvileforhandlingerne i Doha vil lykkes? Hvorfor skulle nogen forvente, at Netanyahu pludselig vil acceptere en våbenhvile og en palæstinensisk stat? Er der nogen, der har nogen indflydelse, som kan ændre situationen i Israel?«

ZEPP-LAROUICHE: Det er klart, at den eneste kraft, der kan have indflydelse, er USA og Biden-administrationen. Men hvis man ser på, hvad de gør, forsyner de ikke kun vedvarende Israel med våben – de har lige indgået en anden aftale, som ikke vil træde i kraft med det samme, fordi det er våbensystemer, alle mulige slags kampfly og andre køretøjer, som det helt klart tager år at producere; men det er en aftale til 20 milliarder dollars, udenrigsministeriet lige har indgået med Israel, som, selv om den ikke påvirker situationen med det samme, sender et forfærdeligt signal! Jeg mener, der ville være brug for det modsatte: Dybest set, at USA siger: »Stop nu, indgå en våbenhvile og alle de andre krav«, men det kan jeg ikke se komme.

Det, man i stedet ser, er en vedvarende opbygning af

amerikanske våbensystemer i regionen, amerikanske hangarskibe, amerikanske ubåde, alle slags flåder, der ledsager disse formationer. Så jeg tror, at de fra USA's side klart sendte det signal, som Austin havde sagt lige fra begyndelsen: At hvis Israel bliver angrebet, vil USA stå fast ved Israels side. Hvilket i betragtning af den utrolige modtagelse, Netanyahu fik i USA i Kongressen, med 58 stående bifald, kun kan læses som et signal om at fortsætte fuldt ud.

Så jeg synes, at den nuværende situation ser ud til at være meget, meget fastlåst. Jeg tror, at det eneste tegn på håb er, at Abbas fra Det Palæstinensiske Selvstyre lige har været i Moskva; jeg tror, at han stadig er i Moskva. [Han mødtes med præsident Putin (<http://en.kremlin.ru/events/president/news/74860>) i går. Der blev det aftalt, at palæstinenserne vil få en særlig rolle og deltage i BRIKS-topmødet i Kazan i oktober, og at der vil blive oprettet et forum på sidelinjen af BRIKS, hvor alle nationer kan deltage, diskutere og udtrykke deres synspunkter om situationen i Gaza.

Det er i en vis forstand en parallel begivenhed til det, som Chandra Muzaffar, lederen af JUST-organisationen fra Malaysia promoverer, nemlig »Uniting for Peace«-resolutionen i FN's resolution 377V, som foreskriver, at hvis FN's Sikkerhedsråd sidder fast i et bestemt spørgsmål på grund af et medlems veto eller af andre grunde, så er der en bestemmelse om, at hele spørgsmålet kan gå til FN's Generalforsamling. Og jeg tror, at mange fredsorganisationer, herunder Den Internationale Fredskoalition, støtter denne idé. Og jeg tror, at et sådant ekstraordinært skridt kan være den sidste udvej: At bringe hele spørgsmålet op på FN's generalforsamling, så verdens øjne bliver rettet mod det, og det ikke kan mørklægges af en hvilken som helst mediekontrol.

Så jeg synes ikke, at situationen er håbeful. Jeg tror, at Hamas allerede har sagt, at de ikke vil deltage i mødet den 15. i Qatar eller Egypten, og derfor tror jeg, at ideen om at

gå til FN's generalforsamling kan være den eneste måde at komme videre på.

SCHLANGER: Du lytter til Helga Zepp-LaRouche fra Schiller Instituttet.

Nogen stillede et spørgsmål om FN's resolution 377, så det svarede du på. Men her er et spørgsmål, der går tilbage til Ukraine, fra Deborah Jennings, der sagde: »Har Helga nogen idé om, hvem der vil blive valgt til at erstatte Zelenskyj?«

ZEPP-LAROUCHE: Det ved jeg ikke, men der var i går en rapport fra den russiske efterretningstjeneste, som hævder, at USA og Vesten generelt har besluttet at fjerne præsident Zelenskyj og erstatte ham med den tidligere indenrigsminister [Arsen Avakov], som var indenrigsminister i Ukraine fra 2014-2021. Og hvis det er tilfældet, bliver vi nødt til at se meget nøje på det, for han rapporteres – dette er alt sammen en russisk kilde, så jeg tror, at det naturligvis skal modtjekkes – men han ser ud til at være en af grundlæggerne af Azov-bataljonen; han har helt klart forbindelser til Myrotvorets-listen, og generelt ser han ud til at være i nærheden af Victoria Nuland-netværket, som inkluderer den nuværende amerikanske ambassadør i Kiev. Så jeg tror, at hvis det viser sig at være sandt, varslers det ikke noget godt.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra en kontakt i Tyskland, som har sendt følgende ind: »Med den overdrevne dækning af OL hører vi ikke meget om den politiske krise i Frankrig.« Og hun skriver: »Har Macron tænkt sig at køre tingene uden en premierminister? Forventer du, at Frankrig forbliver roligt, eller er der mulighed for et sammenbrud der?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at det faktum, at der nu er rapporter om, at udenlandske lejesoldater fra flere lande, herunder Frankrig, angiveligt allerede er i Ukraine, vil bekræfte det, som Macron nævnte for nogle måneder siden, nemlig at sende franske og andre NATO-tropper ind i Ukraine, hvilket er meget

svært at sige, når den endelige røde linje er overskredet. Jeg mener, problemet er, at Vesten, hver gang Rusland ikke reagerer, kan blive helt manisk og sige: »Se! Se! Der er ingen røde linjer. Putin bluffer bare.« Men det synes jeg bare er utroligt dumt, for jeg ville give det en anden fortolkning, nemlig at Putin viser en {enorm} tålmodighed, fordi russerne er klar over, ligesom alle i Vesten, der er fornuftige, at en optrapning kun kan føre til en tragedie! Men det er næsten som en besættelse hos Vesten at blive ved med at optrappe, fortsætte med at optrappe. Og det er ikke kun Frankrig, der vil eksplodere, det er jeg sikker på, for der er intet i den franske situation, der giver håb om stabilitet.

Den samme situation er tydeligvis i Tyskland, hvor Socialdemokratiets præsidium i mandags [12. august] besluttede at bakke fuldt ud op om Scholz og beslutningen om at installere amerikanske mellemdistancemissiler og muligvis langdistancemissiler i Tyskland. Som Scholz havde sagt, da han kom tilbage fra NATO-topmødet, at USA traf beslutningen om at placere disse langtrækkende missiler i Tyskland, og at det var en god beslutning. Så Scholz indrømmede, at det ikke var Tyskland, der traf beslutningen, men USA! Hvor er den tyske suverænitet? Tyskland er blevet til grin i hele verden, fordi de ikke har deres egen regering, men de har nogen, der reducerer Tyskland til en vasalstat, USA's 51. stat, ledet af en slags amerikansk guvernør. Det er afgrundsdybt!

Og jeg kan kun sige, at vi må gøre alt, hvad vi kan, for at fortælle folk, at hvis man installerer amerikanske missiler med den idé, at de efter en vis produktionsperiode skal erstattes af europæisk producerede missiler, så bringer det os tilbage til situationen, som den var i begyndelsen af 1980'erne, hvor man havde Pershing II og SS-20, med NATO's dobbeltbeslutning, som reducerede advarselstiden for en potentiel affyring af atomvåben til 4-5 minutter! Dengang var der millioner af mennesker på gaden, fordi de var klar over, at hvis der skete den mindste fejl, og den ene side på deres

radarskærm fik noget, der lignede et missil fra den anden side, så var de nødt til at affyre hele deres arsenal, fordi tiden var for kort til at tillade en fejltagelse.

På det tidspunkt bidrog disse store, store massedemonstrationer i gaderne til at løse den situation, der på det tidspunkt var med INF-traktaten [Intermediate-Range Nuclear Forces]; i mellemtiden er INF-traktaten og mange andre traktater blevet opsagt – det var af præsident Trump – og nu, i begyndelsen af 2026, vil selv den nye START-aftale udløbe, og så vil der absolut ikke være flere våbenforhandlingstraktater mellem NATO og Rusland. Derfor tror jeg, at enhver – det, vi har fundet ud af i organiseringen, er, at de unge mennesker er fuldstændig uvidende og ligeglade, og de har ingen idé. De siger: »NATO er OK.« De ved det ikke! De har ikke tænkt det igennem. På den anden side fandt vi ud af, at de ældre i Tyskland, folk som stadig enten oplevede Anden Verdenskrig eller voksede op i efterkrigstiden, hvor mindet om bombardementerne og ødelæggelserne under verdenskrigen stadig var meget friske i folks bevidsthed: Så det må på en eller anden måde lykkes os at gøre det klart for folk, hvad effekten af disse beslutninger er, for jeg tror aldrig, vi har været så tæt på faren for en ny krig – denne gang med atomvåben – og hvis det nogensinde kommer så vidt, vil det være enden på civilisationen.

Så jeg kan kun sige, at jeg synes, at denne beslutning fra SPD's præsidium er selvmorderisk. Jeg kan ikke forestille mig, at SPD-basen vil støtte det. Der er allerede vigtige folk fra ledelsen, som Rolf Mützenich, Ralf Stegner, Norbert Walter-Borjans, tidligere SPD-formand, som er imod det. Men jeg tror, at SPD vil få regningen for denne beslutning ved det kommende delstatsvalg i september.

Men Tyskland og Frankrig vil gå ind i en periode med stor turbulens. Det står allerede klart.

SCHLANGER: Den person, der stillede spørgsmålet, har lige

sendt en opfølgende note og sagt: »Tak for dit svar. Det bekræfter, hvad vi troede. Nu ved vi med sikkerhed, hvorfor Scholz aldrig krævede en forklaring på Nord Stream-rørledningen: Tyskland vil ikke forsvare sin suveræne sikkerhed, og Scholz er en marionet.« Så det er fra den person, der stillede spørgsmålet.

Lad os hoppe over til USA et øjeblik, for vi har et spørgsmål fra en republikaner fra Texas, som sagde: »I 2016 støttede mine venner og jeg Donald Trump, fordi han angreb den nye verdensorden og alle dens krige. Nu ser det ud til, at han støtter Israels udryddelseskrig mod Gaza. Han får støtte fra israelske zionister og kristne zionister i USA. Ved du, hvorfor han skulle ændre sin holdning til krigen og nu være på samme side som Biden?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg ved ikke, hvad Trump vil gøre. Jeg har stadig et lillebitte håb om, at han, når han bliver præsident, vil beslutte sig for virkelig at afslutte disse krige, da han er kendt for sine uberegnelige beslutninger. Jeg mener, jeg kan kun sige det som et håb. Det er ikke en overbevisning og ikke en sikkerhed.

Jeg tror, at problemet med det amerikanske valg generelt er AIPAC's indflydelse på afgørelsen af lokale valg af kongresmedlemmer, senatorer og også præsidentkandidater med enorme pengebeløb. Det er ganske enkelt betagende! Heldigvis lykkedes det dem ikke at vælte kongresmedlem Ilhan Omar. Under alle omstændigheder beviser det, at AIPAC – man burde nok se på, hvor de får deres enorme summer fra, for vi taler om millioner og atter millioner af dollars.

Jeg mener, det viser, at USA ikke længere er et demokrati: Det er et plutokrati. Jeg mener, hvis det, der afgør valg, er millionbeløb og i nogle tilfælde dusinvis af millioner, så tror jeg virkelig, at det er selve demokratiet, der er på spil. Så jeg kan kun sige, at dette er en periode, som aldrig nogensinde har eksisteret i historien, hvor jeg tror, at

valgprocessen, selv i et vigtigt valgssystem som det præsidentielle system i USA, helt sikkert er ved at nå sine grænser. Og det eneste håb er, at almindelige borgere, folk, der normalt ikke tror, at de har nogen stor rolle, må blive statsborgere ved i en vis forstand at forstå, at da den amerikanske revolution fandt sted, uafhængighedskrigen og efterfølgende uafhængighedserklæringen, burde folk genlæse teksten i uafhængighedserklæringen: På visse tidspunkter – bed mig ikke om at citere den udenad, det ved jeg ikke; men jeg kender indholdet meget godt – siger Uafhængighedserklæringen grundlæggende, at man aldrig skal vælte en regering med let hjerte eller ændre rækkefølgen, for det indebærer en masse. Men når man har udholdt en elendig tilstand i meget lang tid, har man ret og pligt til at skabe forandring.

Den forpligtelse, der ligger i uafhængighedserklæringen, er det, der kræves lige nu. Men det betyder, at almindelige borgere er nødt til at blive statsborgere. Det betyder, at de hurtigt skal kvalificere sig til at være kompetente i forhold til beslutningen om, hvad en præsident skal gøre med hensyn til udenrigspolitik, økonomisk politik, militærpolitik og kulturpolitik. Jeg tror, at USA og de europæiske lande vil gå ind i en meget vanskelig periode, fordi det ikke kun er et amerikansk valg, men fordi vi sidder på en krudttønde med et svigtende finansielt system. I så den sorte mandag den 5. august i sidste uge, hvor især de asiatiske aktiemarkeder faldt og derefter steg dagen efter. Det skyldtes dybest set Yen Carry Trade, derivateksponeringen, og et kollaps på markederne kan ske når som helst. Det kunne endda ske før det amerikanske valg.

Så har du naturligvis fremkomsten af det nye system i form af BRIKS, som også er i gang før det amerikanske valg. Og jeg kan kun gentage, hvad jeg har sagt i meget lang tid: At den eneste måde, hvorpå man kan komme ud af dette utroligt farlige øjeblik med fare for atomkrig, er, at vi må overbevise de politiske kræfter i Vesten, i det kollektive Vesten, i Europa,

i USA, om, at vi må holde op med at forsøge at behandle alle disse andre lande som fjender: Rusland, Kina, BRIKS-landene, Brasilien, Indonesien, Indien, Afrika. De er ikke fjender! Og vi bør støtte deres bestræbelser på at overvinde deres egen underudvikling, i tilfældet med det Globale Syd; landene i det Globale Syd ser for første gang chancen for at overvinde underudvikling og fattigdom på grund af Kinas fremgang, som ikke er en trussel.

Og jeg tror, at vi er nødt til at tænke i nye baner, og den almindelige borger er nødt til at udtrykke, du ved, mellemfolkelige relationer. Hvis de har råd til det, bør de rejse til nogle af disse lande eller søge en dialog. Men vi er nødt til at begynde at stoppe denne geopolitiske konfrontation, ellers er det snart for sent. Og jeg er {helt} sikker på, og jeg kan kun give dig en personlig garanti for, at hvis USA, hvis Tyskland, Frankrig, Italien, ville sige »OK, vi ønsker at deltage i opbygningen af et nyt økonomisk system sammen med BRIKS, på et win-win grundlag, på grundlag af FN-pagten, på grundlag af de fem principper for fredelig sameksistens, så kan jeg give dig en 100% garanti for, at svaret ville være et overvældende ›Ja, vi byder jer velkommen‹: Og det er vejen ud.

Så vær venlig at bringe denne tanke ind i diskussionen. Tag til kongresmøder eller andre politiske arrangementer, og rejs den mulighed. For vi er nødt til at komme ud af denne gentagelse af den kolde krig på steroider, for det er der, vi befinder os lige nu.

SCHLANGER: Og en af måderne at kvalificere sig som en ordentlig borger i vores republik på er at abonnere på {Executive Intelligence Review}. Det er en ugentlig onlinepublikation, som tager de emner op, som vi diskuterer i dag. Faktisk er det sidste spørgsmål, jeg har til jer, fra en mangeårig abonnent, som sagde, at han sender denne besked, da verden er på vej ind i en økonomisk periode, som af nogle beskrives som »uroeligt farvand«. Han skriver: »I morgen er det

53 år siden, at Nixon meddelte, at han for at beskytte dollaren ville suspendere kernen i Bretton Woods-aftalen.« Han skriver: »Din mand, afdøde Lyndon LaRouche, advarede om, at Nixons handlinger var en gentagelse af Hjalmar Schachts økonomiske politik, der blev gennemført under Hitler, og burde beskrives som »fascistisk« og ville føre til et sammenbrud og krig.« Og han sagde: »Når jeg ser tilbage på de 50 år med LaRouches prognose, vil jeg sige, at hans advarsler var berettigede og spillede en afgørende rolle i den beslutning, som medlemmer af det permanente bureaukrati i justitsministeriet traf om at forfølge ham. Jeg vil gerne vide, hvad du mener, både om hans prognose, og om dette var en af hovedårsagerne til fjendtligheden mod ham fra etablissementet?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at de angreb min afdøde mand på et tidspunkt, hvor han udelukkende var idéproducent, og hvor vi ikke havde nogen politisk organisation, der var værd at tale om. Det var bare en filosofisk forening i 1971. Men han erkendte absolut, med krystalklar indsigt og fremsynethed, den iboende fejl i det økonomiske system. Og da Nixon gjorde det den 15. august 1971, var han den eneste økonom i verden, som helt præcist forudsagde, at hvis man fortsatte på denne linje med deregulering, med at erstatte produktion med profitmaksimering, med money-makes-money, med hele det sprudlende system med at skabe flere milliardærer og flere milliarder fattige mennesker, så ville det føre til et nyt sammenbrud.

Og det er så sjovt, at jeg i den seneste tid har haft flere diskussioner med højtstående personer, som på et tidspunkt altid selv bragte Lyndon LaRouches prognoser på bane. Og de sagde: »Se, det er utroligt, nu viser alt sig at være præcis, som han forudsagde det, og det er ærgerligt, at han ikke er her til at se, hvor absolut sandfærdige hans prognoser viste sig at være. Men også, at nogle af hans løsninger nu bliver taget op af så mange lande i det Globale Syd for at gennemføre

en sund økonomisk politik.« Og jeg tror, at det er meget sandt.

Så måske er det bedste, vores seere kan gøre i morgen på denne skæbnesvangre årssdag, at læse nogle af LaRouches skrifter. Læs for eksempel »On a Basket of Hard Commodities: Trade Without Currency«, som er en af artiklerne på {EIR}s hjemmeside, og du kan klikke på den og bare læse den. Og så tænke: »Hvorfor gør Vesten ikke bare det samme og arbejder sammen med landene i det Globale Syd?« Min afdøde mand har defineret "De fire nye love til at redde USA nu! Ikke en mulighed: En umiddelbar nødvendighed": Den første, gå efter Glass-Steagall, gør præcis, hvad Franklin D. Roosevelt gjorde med Glass-Steagall-loven i 1933; det vil sige, at man skal beskytte forretningsbankerne, og man skal fortælle investeringsbankerne, at de selv skal bringe orden i deres regnskaber uden skatteydernes penge, og hvis de går konkurs, skal de bare erklære sig konkurs, men ikke opretholdes af en endeløs strøm af trykte penge, fordi resten af verden ikke længere vil finansiere det. Det er en del af betydningen af den af-dollarisering, som er i gang. Og så skal man have nationalbanker, helst i alle lande; og så skal man sætte kreditskabelsen tilbage under kontrol af en suveræn regering og udstede kreditlinjer til produktion til investering i de områder af økonomien, som er gyldige – infrastruktur, videnskab, grundforskning og udvikling, alle slags industrier, landbrug, højteknologiske områder som rummet, fusion.

Jeg mener, det ville være så let at løse dette, og hvis USA ville tage beslutningen om at skifte væk fra de permanente krige og fodre disse krige med det militærindustrielle kompleks og dybest set sige, at fra nu af vil vi investere både denne kapacitet og kredit, der skal genereres gennem denne reform, til genopbygning af USA: Infrastruktur, genopbygning af byerne, investering i sundhedssystemet, uddannelsessystemet – du ved, det ville være så meget mere gavnligt for USA og resten af verden, at jeg kun kan håbe, at

dette jubilæum vil få takksomme mennesker, ikke kun i USA, men også i andre dele af verden, til at »tænke på Lyndon LaRouches kloge ord og lytte til dem«, som den mexicanske præsident José López Portillo allerede havde krævet i 1998. Så nu er det tid til at »lytte til Lyndon LaRouches kloge ord«.

SCHLANGER: Helga, jeg postede i morges på Daily Update et interview, jeg fandt med Lyndon LaRouche fra april 2003, som blev lavet i Tyskland, hvor han talte om sin beslutning om at tage kampen op mod Den Internationale Valutafond på det tidspunkt, hvor Nixon trak stikket ud. Og jeg tror, din pointe her er, at det er på tide, at amerikanere, som endnu ikke har opdaget LaRouche, opdager ham, for jeg tror, at folk rundt omkring i verden allerede er klar over, at det er sådan, de ville ønske, at amerikanerne tænkte.

Så det er de spørgsmål, jeg har. Har du nogen afsluttende kommentarer?

ZEPP-LAROUCHE: Ja: Gå venligst ind på Schiller Instituttets hjemmeside og se videoen fra den Internationale Fredskoalition fra sidste fredag, den 9. august: Det er en helt utrolig kombination af taler, hvor nogle af de bedste mennesker i USA, vil jeg sige, advarede og forsøgte at vække offentligheden om, hvor vi er på vej hen. Gå ikke glip af den <https://youtu.be/eCqA0-PWTRo>, og spred den vidt og bredt.

Og gør så alt, hvad du kan, for at deltage i det næste IPC-møde på fredag den 26. august kl. 11.00 østkysttid, for der har vi en særlig taler blandt flere andre – nemlig Scott Ritter, som den 7. august fik sit hjem ransaget og gennemført af FBI. Og jeg tror, at han vil fortælle, hvad det hele handlede om. Så gå ikke glip af det: Det bliver en ekstremt vigtig begivenhed. Og meld dig ind i Den Internationale Fredskoalition, for det er vores forsøg på at forene fredsbevægelsen, før det er for sent.

SCHLANGER: Tak, Helga, fordi du er med os i dag. Og jeg tror,

jeg taler for alle, når vi takker dig for dit arbejde, og vi ses på fredag.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, til på fredag.

Ukrainske droner rammer atomkraftværket i Zaporozhye, mens Zelenskyj hævder Rusland satte ild til værket

DAVID SHAVIN

12. august 2024

Atomkraftværket Zaporozhye (ZNPP) blev ramt af to kamikazedroner i går aftes, ifølge ZNPP's kommunikationsdirektør Jevgeniya Jashina. Hun udtalte til Sputnik: "Det blev fastslået, at atomkraftværket var blevet angrebet af en kamikaze-drone fra de ukrainske væbnede styrker... I bund og grund er dette angreb et af elementerne i at sætte værket ud af drift. Dette er en hidtil uset trussel mod den atomare sikkerhed, da atomkraftværket for første gang har lidt så alvorlig skade. Atomkraftværkets fysiske integritet er blevet brudt, hvilket er et brud på IAEA's grundlæggende principper."

Driftsselskabet Rosatom udtalte i dag: som et resultat af angrebet fra de ukrainske væbnede styrker blev køletårnet i NPP alvorligt beskadiget... [Den]11. August kl. 20:20 og 20:32 blev et af de to køletårne i NPP direkte ramt af ukrainske angrebsdroner, hvilket resulterede i en brand [i] interne strukturer. Omkring 23:30 blev hovedbranden slukket af Ministeriet for nødsituationer."

IAEA skrev på X: "IAEA-eksperter var vidne til stærk mørk røg fra ZNPP's nordlige område efter flere eksplosioner, der blev hørt om aftenen. ZNPP fortalte teamet om et påstået droneangreb i dag på et af køletårnene på stedet." IAEA's generaldirektør Rafael Grossi fordømte også, hvad han kaldte "hensynsløse angreb", der "bringer atomsikkerheden på værket i fare og øger risikoen for en atomar ulykke."

Jevhen Jevtushenko, lederen af den ukrainsk-kontrollerede militæradministration i det nærliggende Nikopol-distrikt – det distrikt hvorfra det meste af beskydningen af ZNPP er udgået i to et halvt år – kunne ifølge AP kun pege på "uofficielle rapporter", som antyder, at russiske styrker havde sat ild til et stort antal bildæk i værkets køletårne.

I går bragte Ukraines præsident Volodymyr Zelenskyj en video på Telegram af branden på de lavere niveauer i køletårnet og skrev (som oversat fra ukrainsk): "Enerгодар. Vi bemærker fra Nikopol, at de russiske besættede startede en brand på Zaporizhzhia atomkraftværkets område. I øjeblikket er strålingsindikatorerne normale. Men så længe russiske terrorister har kontrol over atomkraftværket, er situationen ikke og kan ikke være normal. Fra den første dag, hvor Zaporizhzhya-atomkraftværket blev overtaget, har Rusland udelukkende brugt det til at afpresse både Ukraine og hele Europa og verden.

"Vi venter på verdens reaktion, vi venter på IAEA's reaktion. Rusland bør stå til ansvar for dette. Kun ukrainsk kontrol over Zaporozhye-stationen kan garantere en tilbagevenden til normalitet og fuldstændig sikkerhed."

Selv om Rusland har deaktiveret alle seks atomreaktorer på dette, Europas største atomkraftværk, har Kiev-regimet i de to et halvt år, der er gået, siden Rusland overtog kontrollen med atomkraftværket den 4. marts 2022, rejst spøgelse om en atomar katastrofe, og gentaget mantraet om at verden må reagere ved at slutte sig til korstoget for at få Rusland ned

med nakken. Og ja, for dem der undrer sig over den besynderlige logik, så garanterer ukrainsk kontrol over værket fuldstændig sikkerhed, fordi Kiev så vil holde op med at beskyde værket.

Foto: IAEA/Fredrik Dahl

Wall Street kanalisierer Dr. Strangelove

DENNIS SMALL

11. august 2024

Vi henleder igen vores læsers opmærksomhed på den påtrængende advarsel, som Ruslands viceudenrigsminister Sergej Ryabkov gav udtryk for den 4. august i et interview med Rossiya-1 TV: "Problemet er, at der ikke længere er nogen strømafbrydere.... Angreb på Ruslands territorium er tilladt. Amerikanernes forsikringer om, at der ikke er truffet sådanne beslutninger, og at Kiev ikke har opnået indrømmelser, er værdiløse."

Og vi minder igen vores læsere om, hvad den russiske præsident Vladimir Putin gentagne gange har udtalt: at Ruslands offentlige doktrin om atomkrig kun tillader russisk brug af atomvåben, hvis der først angribes med atomvåben, eller hvis der sker andre angreb, der truer selve den russiske stats eksistens.

I lyset af disse to påmindelser kan man overveje denne uges igangværende ukrainske indtrængen i Ruslands Kursk-region med rapporteret støtte fra georgiske, polske, britiske og franske lejesoldater. Det angreb truer ikke den russiske stats

eksistens, men det gør intentionerne hos dem, der står bag – som Ryabkov advarede om.

Overvej de klinisk sindssyge, Dr. Strangelove-lignende udbrud fra de finansielle etableringer, der er toneangivne i Ukraine, som f.eks. en redaktionel udtalelse i *Wall Street Journal* fredag den 9. august: “Det dristige træk fra Ukraine er også en lærestreg for Biden-administrationen, som i juni endelig ændrede sin politik og lod Ukraine bruge nogle amerikanske våben til at angribe russisk territorium.... Men det bedste svar er at sende endnu flere våben til Ukraine, herunder langdistancemissiler, der er rettet mod baser og forsyningslinjer i Rusland, og fjerne begrænsningerne på brugen af ATACMS-missiler. Jo mere Ukraine kan sætte Ruslands krigsmaskine i fare, jo hurtigere vil Ukraine få mere indflydelse til at få mere af sit eget territorium tilbage.”

Atlantic Council gik den 8. august så langt som til at sammenligne det ukrainske angreb på Rusland – verdens store atomare supermagt – med George Washington, der krydsede Delaware. En artikel i *Time Magazine* den 11. august af Jeffrey Sonnenfeld, William Taylor, general Barry McCaffrey (pensioneret), generalløjtnant James Clapper (pensioneret) og Stephen Henriques forsøgte at gøre det endnu bedre og sammenlignede Kursk-angrebet med indtagelsen af Iwo Jima, slagene ved Trenton og Princeton under den Amerikanske Frihedskrig og meget mere.

Den ekstreme fare ved en sådan “tænkning” i politiske kredse i Vesten blev opsummeret for et halvt århundrede siden af Lyndon LaRouche i en artikel fra 4. juni 1975 med titlen “Two Suicidal Fallacies of RAND Doctrine”. Udskift blot “Sovjetunionen” med “Rusland” og “Rockefeller” med “Jaime Dimon” eller “BlackRock”, og LaRouches analyse er fuldt ud anvendelig i dag.

“Det er aksiomatisk for omstændighederne ved enhver direkte krigsførelse mellem USA og Sovjetunionen, at så snart en af de

potentielle modstandere overbeviser den anden om, at en eller anden form for sådan krigsførelse er ved at finde sted, har den anden militære kommando ingen anden rationel mulighed end straks at iværksætte bestræbelser for hurtigt at administrere forudsætningerne for et afgørende nederlag mod den anden med hensyn til denne modstanders maksimale muligheder for at handle.

“Enhver begrænset krig mellem de to stormagter vil resultere i et afgørende tab af potentialet for fremtidig strategisk forsvarsevne hos taberen af en sådan (hypotetisk) begrænset krig. På det tidspunkt, hvor et sådant tab i en begrænset krig blev konstateret, idet det rent hypotetiske tilfælde fortsætter, må den potentielle taber ty til maksimal modaktion ud fra den antagelse, at dette vil være hans sidste mulighed for at vælge et sådant ultimativt forsvar. Enhver rationel øverstbefalende vil derfor, efter at have gennemgået sådanne hypotetiske udfald, vælge at modellere sin kapacitet til i første omgang at forpligte sine styrker til at vinde en fuldstændig atomkrig for enhver pris, hvis en krig mellem de to hovedmagter skulle være overhængende... ”

“For at opsummere dette generelle punkt er det overvældende klart, at de argumenter, der fremføres til fordel for RAND's doktrin om 'konfrontationsmuligheder', afhænger af den vilkårlige udelukkelse af det grundlæggende analytiske problem, som de forskellige computerprogrammer, scenarieforfattere og spilhold angiveligt var rettet mod at overvinde. Det er helt analogt med en sådan RAND-inkompetence at foreslå det hypotetiske tilfælde med matematikeren, der med succes fik cirklen til at gå op med lineal og passer ved det simple kneb at få ordet 'cirkel' til at betyde firkant... ”

“I den nuværende globale depression konfronteres vi straks med en masse krav om tilbagebetaling af gæld og gældsforlængelse, som ikke engang tilnærmelsesvis kan opfyldes uden at ty til bogstaveligt talt folkemorderiske nedskæringer i forhold til indkomster, arbejdsforhold og vigtige serviceydelser... ”

“Konfronteret med den amerikanske ledelses ønske om at bringe verden i umiddelbar fare for et generelt atomart holocaust, konfronteret med alternativerne om at suspendere gældsbetalinger eller medvirke til masse mordet på deres nationers folk og produktive potentialer, vil nation efter nation i hele den kapitalistiske sektor simpelthen ikke betale gælden og vil hurtigt søge nye institutioner for monetære relationer, handel og kredit uden for rækkevidden af de Rockefeller-allierede institutioner.”

Foto: Peter Sellers from the movie, Dr Strangelove.

En Fønix fra asken af krigen der ikke må komme

DENNIS SPEED

Den 10. august 2024

Kampagnen for at skabe en global, indgribende, rådgivende fornuftsproces, en “interkontinental kongres”, der diskuterer, debatterer og gennemfører de ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, tog et stort skridt fremad i går. Fredagens 62. møde i træk i Den Internationale Fredskoalition, der blev afholdt på 79-årsdagen for atombombningen af Nagasaki, samlede 550 personer fra 35 lande og overværede mindeord fra det tidligere kongresmedlem fra Ohio (1997-2013) og nuværende uafhængige kongreskandidat, Dennis Kucinich; oberst. Lawrence Wilkerson (ret.), stabschef for tidligere udenrigsminister Colin Powell; tidligere CIA-analytiker Ray McGovern; tidligere præsident Donald Ramotar

fra Guyana; den israelske fredsaktivist og forfatter Dr. Gershon Baskin og flere andre. (Rapporten i denne briefing vil være tilgængelig i udgaven af *Executive Intelligence Review* den 16. august).

Oberst Wilkerson, som var direkte deltager i og vidne til den dødelige "march mod dårskaben", kendt som den anden Irak-krig i 2003, gav en særlig bemærkelsesværdig præsentation om det, der bedst kan betegnes som "tragedie og håb". Til forskel fra Carroll Quigleys bog af samme navn tegnede Wilkerson et billede af imperiets kurs (og undergang) og stillede spørgsmålet, om USA ville gå samme vej og møde samme skæbne som alle andre, der var berusede af den vanvittige drøm om "verdensherredømmet".

"... Jeg vil gerne tale om, hvad jeg mener, er den største eksistentielle trussel i verden i dag. Og jeg vil gerne tale lidt om, hvordan jeg tror, vi er havnet her, og hvordan vi kan komme ud af det. I disse tider med vanvittige oversøiske krige, som Helga opregnede ganske godt, sponsoreret og støttet til det yderste af USA; med en urolig amerikansk hjemlig kulisse, der ikke er set magen til siden 1860; med ekstremt dårligt lederskab fra alle tre grene af vores regering, tror jeg det påhviler os at stoppe op et øjeblik og gøre status. Det kan faktisk være selve vores eksistens, der er på spil, som begge de to foregående talere har antydnet, og Helga gjorde mere end at antyde det.

"Omfanget af menneskelige imperier er velbeskrevet i mindst 3.000 år og, i det mindste i skitser, i omkring 2.000 år mere. I det tidsrum – minimalt i geologisk forstand ... i det tidsrum på omkring 5.000 år – er hundredvis af imperier, store og små, kommet og gået. Og det er en vigtig pointe. *De er alle sammen væk!* Forsvundet! Forsvundet, bortset fra det seneste, det amerikanske – historisk set et meget ungt et af slagsen, formentlig fra 1945 til i dag, eller ca. 75 år. Alle tidligere imperier – det mægtige mongolske, det endnu mægtigere mogulske, det østromerske og vestromerske, det persiske, det

muslimske, det britiske, om hvilket man sagde, at 'solen aldrig gik ned over', det sovjetiske og hundredvis af mindre – er væk – forsvundet som røg. Alle havde deres dag i solen, såvel som mørket ved deres sammenbrud, i mange tilfælde... Men blandt alle de mange tidligere imperier var der ingen, nul, nada, der havde udviklet teknologien til at ødelægge både sig selv og resten af menneskeheden. Ingen af dem!... En enkelt ballistisk ubåd har våben nok til at ødelægge verden, som vi kender den – en enkelt ubåd. Hvis eksplosionen og den deraf følgende stråling ikke gjorde arbejdet færdigt, ville den fremkaldte atomvinter..." Wilkerson uddybede dette tema yderligere.

I sin konklusion sagde oberst Wilkerson: "Nu, efter at have hørt mit dystre billede af situationen med hensyn til disse dødbringende våben, bør jeg nok stoppe op og tilbyde lidt håb. Det er svært for mig at gøre, fordi jeg personligt er blevet udsat for Washingtons lederskabs dumhed (på en måde), som bliver hos mig, og som vil være hos mig, indtil jeg går i graven. George W. Bush-administrationen var fyldt med de problemer, som jeg lige nu kun har beskrevet generelt og kortfattet. Men i optimismens navn vil jeg give lidt håb, jeg håber, jeg selv... Folket i dette land må gøre indsigelse mod deres forestående selvmord!

"Folket må gøre indsigelse og gøre indsigelse og gøre indsigelse, protestere og protestere og stemme elendige ledere ud på gaderne, skabe og vælge nye ledere til at tage deres plads og derefter protestere noget mere. De må afvise kultiske politiske bevægelser for det, de er – ikke anderledes på deres moderne måder end de gamle profeter, som, når dagen var omme, ikke gjorde andet end at styrke den imperiale magt, som også havde deres milliardærer. Vi må finde anstændige, omsorgsfulde mænd og kvinder til at erstatte de nyttige idioter – Bibi Netanyahus udtryk. De eneste nyttige idioter sad foran ham i Kongressen, og de er nyttige for imperiets mest modbydelige, lumske og farlige motiver og handlinger."

Mange andre vigtige ting blev sagt og diskuteret i Wilkersons (og andre) præsentationer, men hovedspørgsmålet blev stillet her: Hvad er løsningsmodellen, det grundlæggende princip, der må danne grundlag for den transatlantiske verdens Odysseus-lignende rejse fra den døende, bankerotte verden med den sikre død, der må ramme Wall Street og City of Londons ny-imperialisme? Helga Zepp-LaRouche pegede i sine afsluttende bemærkninger på dette løsningsforslag gennem eksemplariske fortilfælde. "Jeg gav tre eksempler i historien på dette – der er mange flere. Det ene er Kirkerådet i Firenze, som var i stand til at forene den katolske og den ortodokse kirke i det mindste for en tid, og som var en vigtig del af den smukke gyldne renæssance i Italien. Det andet eksempel er Den Westfalske Fred, hvor krigens parter mødtes og forhandlede i fire år i Münster og Osnabrück, hvilket endte med Den Westfalske Fred, som var begyndelsen på international lov. Og endelig Sandheds- og Forsoningskommissionen i Sydafrika, som hjalp med at overvinde sårene efter apartheid. Så det er tre eksempler på, at når menneskeheden står over for en ekstraordinær krise, bliver de kloge mennesker bedt om at træde frem for at bringe et anderledes element ind i diskussionen og tilbyde løsninger, der kommer fra en klogere tilgang end det nuværende lederskabs."

For at besejre krigspartiets fjender af menneskeheden må alle borger-organisatorer lære disse eksempler at kende og tage dem til sig som en del af deres kulturelle arsenal af ideer. Ved at studere dem kan man mestre det, som den afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouche i 1997 kaldte "Princippet om den strategiske flanke": "Når alt andet er sagt og gjort, er de væsentlige strategiske flanker dem, som den ene styrkes øverstbefalende korrekt opdager i den modsatte øverstbefalendes sind. " I dette tilfælde er krigspartiets svaghed deres malthusianske kulturpessimisme. Vi ved, at det er menneskelig kreativitet, der er kilden til al rigdom. Det er stigningen i, ikke kun den menneskelige befolkning, ikke kun befolkningstætheden, men i den forventede

befolkningstæthed i forhold til tidligere epoker og mindre effektive nuværende metoder, som er kernen i rigdom. Det – kulturel optimisme om menneskehedens potentiale – er hemmeligheden bag at sikre en ny udviklings- og sikkerhedsarkitektur.

De ideer, politikker og handlinger, der skal “agiteres” i gaderne og de amerikanske sind i løbet af de næste uger for at realisere dette håb, er legemliggjort i de uafhængige kandidater Diane Sare og Jose Vegas ideer, politikker og handlinger. De fører kampagne for det amerikanske præsidentskab, ikke ved selv at stille op til embedet og ikke ved at støtte en kandidat til embedet som sådan, men ved at tilbyde løsningsmodeller, hvor andre ikke har nogen. LaRouches Oase-plan for Sydvestasien; forslaget om en verdensomspændende land/hav-udviklingskorridor; forslaget om fusionskraft med “kontrollerede atomare reaktioner”, som LaRouche gjorde berømt i 1970’erne – disse løsningsforslag vil definere indholdet af præsidentens politik i en hel generation. Sådanne løsninger kræver samarbejde med de kontinentale magter Rusland, Kina, Indien og Brasilien, Sydafrika og andre.

Hvis vi starter nu, vil de 2,5 milliarder mennesker på det afrikanske kontinent – en ud af fire mennesker på planeten og den yngste del af vores verden – om 25 år, i år 2049, når kommerciel atomar fusion er en realitet, være i stand til, ved hjælp af teknologioverførsel og rodfæstet kulturel optimisme, i at føre verden videre til den næste videnskabelige revolution.

Foto: Yoal Desurmont / Unsplash

Hvis i vil overleve, så opbyg et Fornuftens Råd

Ikke korrekturlæst

STEWART BATTLE

Den 10. august 2024 .

Verden bevæger sig hastigt ind på en ødelæggelsens vej, opildnet af pro-krigsfraktionen i nutidens unipolære orden. Sagt på en anden måde, som oberst Lawrence Wilkerson (pensioneret) beskrev det på fredagens møde i Den Internationale Fredskoalition, vil dette imperium, ligesom de mange andre før det, ikke eksistere for evigt – men det er stadig uvist, om menneskeheden vil overleve dets ophør. Flere begivenheder i løbet af de seneste dage gør dette billede krystalklart.

I Sydvestasien støtter Vesten vedvarende Israels hærgen i Palæstina, Libanon og andre steder, hvilket truer med at trække regionen ind i en altomfattende krig. Kun en dag efter at USA, Qatar og Egypten udsendte en erklæring, hvor de opfordrede Israel og Hamas til at underskrive den aftale om våbenhvile for gidsler, som USA foreslog tidligere i år – et forslag, som Israel selv gik med til at sende en delegation til at diskutere – fortsatte Israel med at bombe en skole i Gaza, som husede tusindvis af flygtninge. Sandsynligvis er over 100 blevet dræbt i en opvisning i brutalitet, som desværre er hverdagskost, og som kun vil forværre spændingerne yderligere. Hvordan Hizbollah eller Iran vil reagere på de provokerende mord den 30.-31. juli, er der stadig ingen, der ved, men faktum er, at regionen er på grænsen til at eksplodere.

Det ukrainske fremstød i Ruslands Kursk-region viser sig at

være en alvorlig provokation, som har bragt spændingerne op på et nyt niveau. Meget er stadig usikkert med hensyn til, hvor hurtigt Rusland vil genvinde kontrollen over sine territorier, og hvor mange der vil dø i processen, men det, der er sikkert, er, at nogle i det vestlige krigsparti bruger dette til at presse "frygtsomme vestlige ledere" til nu at oversvømme Ukraine med flere våben. Som *Wall Street Journals* redaktion anbefalede fredag den 9. august: "Det bedste svar er at sende endnu flere våben ind i Ukraine, herunder langtrækkende missiler, der er rettet mod baser og forsyningslinjer i Rusland, og fjerne begrænsningerne på brugen af ATACMS-missiler."

Disse to krigsområder illustrerer så at sige, at verden slet ikke er afklaret, på trods af det overvældende ønske globalt om fred og forhandlinger for at løse disse to konflikter. Men til disse bør der tilføjes et tredje "område", nemlig en stigende Gestapo-lignende undertrykkelse af intern uenighed i især USA og Europa. Et eksempel på dette er den nylige FBI-razzia hos den tidligere FN-våbeninspektør Scott Ritter med den begrundelse, at han har overtrådt lovgivningen ved ikke at lade sig registrere som "udenlandsk agent". Ritter er kun det seneste eksempel, da hans sag peger på krigen (som han selv beskrev den) mod dem, der taler for fred og imod det angloamerikanske imperiums vanvittige og diktatoriske krigspolitik.

Faktum er, at hvis vi skal ændre den situation, skal det ske ved hjælp af mod. Der er en grund til, at grækerne sagde, at Athena, visdommens gudinde, blev født fuldt udrustet. Det er ikke mangel på "information" eller kontrol fra medierne, der forhindrer folk i at handle i dag. Hvordan rekrutterede Gandhi sin nation til at irttesætte det Britiske Imperium? Hvordan inspirerede Martin Luther King, Jr. en bevægelse under borgerrettighedsæraen? Modet til at konfrontere nutidens ondskab kommer ikke fra viden, men omvendt.

Det er det, Helga Zepp-LaRouches opfordring til at skabe et

Fornuftens Råd sigter mod – en koalition af førende stemmer, der vil stå frem og tale sandt om verdenssituationens dystre karakter. Bliv en del af mobiliseringen, og find den stemme i dig selv, der kan skabe dette skift nu.

Foto: Yana Marudova / Unsplash

Den Internationale Fredskoalitions 62. onlinemøde i træk, fredag den 9. august 2024

Den 9. august 2024 (EIRNS) – Den Internationale Fredskoalitions 62. onlinemøde i træk, fredag den 9. august 2024

af EIR's medarbejdere

Omkring 550 deltagere deltog i denne særlige udgave af IPC's ugentlige konference. Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, åbnede med en opdatering og bemærkede betydningen af den nylige udtalelse fra Ruslands viceudenrigsminister Sergej Ryabkov om, at æraen med ensidige indrømmelser fra Ruslands side er forbi. Ukraines indtrængen i Ruslands Kursk-region den 5. august krævede helt klart støtte fra NATO og repræsenterer en ekstremt farlig optrapning.

Zepp-LaRouche rejste spørgsmålet om, hvorvidt Iran vil gøre gengæld for de to nylige mord begået af Israel. Sergej Shoigu, sekretær for det russiske sikkerhedsråd, har besøgt Iran, angiveligt for at overbringe et brev fra Putin, hvor han

tilbyder at mægle og opfordrer til tilbageholdenhed. Zepp-LaRouche mindede deltagerne om den nylige artikel i Foreign Policy, som fremlagde den politiske mulighed for et amerikansk mord på præsident Putin, og sagde: "Jeg synes, det er et fuldstændigt brud på al diplomatisk opførsel blandt nationer." Hun beskrev den intensive chikane af dissidenter i USA, herunder FBI's razzia mod den tidligere FN-våbeninspektør Scott Ritters hjem og TSA's (transportministeriets sikkerhedsafdeling) behandling af det tidligere kongresmedlem og præsidentkandidat Tulsi Gabbard, som i realiteten var mistænkt for at være terrorist. "Der er et forsøg på fuldstændig at lukke munden på enhver kritik af denne krigspolitik," sagde Zepp-LaRouche og gentog sine opfordringer til en ny sikkerhedsarkitektur og et Fornuftens Råd.

Oberst Lawrence Wilkerson ("pensioneret"), tidligere stabschef for udenrigsminister Colin Powell, kom med en lidenskabelig advarsel om truslen om atomkrig, "den vigtigste, eksistentielle trussel i verden i dag". Han sagde, at vi har lidt under "ekstremt dårligt lederskab fra alle tre dele af vores regering." Han satte det ind i en historisk sammenhæng og sagde, at hundredvis af imperier er kommet og gået i løbet af de 5.000 år, den moderne historie har været, men kun det amerikanske imperium fra 1945 til i dag er tilbage. Alle de andre er væk. Ingen havde tidligere udviklet teknologien til at ødelægge alt. En enkelt ubåd bærer i dag nok missiler til at ødelægge verden, som vi kender den. I løbet af de sidste 22 år har vi, USA, ødelagt de fleste af de traktater, der var udformet til at reducere faren for atomkrig, og vi har fået for vane at "sponsorere forfærdelige og meningsløse krige." "Jeg burde nok stoppe op og give noget håb – det er svært for mig at gøre," sagde han; "Svaret er demokrati," et begreb, han beskrev som "slidt, stærkt udmattet." Han foreskrev, at amerikanerne skal protestere, protestere noget mere, afvise "kultiske politiske bevægelser" og konstant arbejde for en reduktion af de hundredvis af oversøiske baser; "Det forurener vores nations struktur at være derude på den måde." Han

sluttede af med at sige, at "paria-staten Israel ... må bringes sparkende og skrigende" ind i aftaler om at forbyde atomvåben.

Den tidligere Cleveland-borgmester, kongresmedlem, præsidentkandidat og nu uafhængige kongreskandidat Dennis Kucinich sagde, at "Tredje Verdenskrig er allerede i gang på afbetaling ... den tankegang, der bringer os i krig, har overvældet den sunde fornuft." "Det eneste jeg ved efter 16 år i Kongressen," sagde han, er at general Smedley Butler havde ret, da han sagde, at "krig er et spil for galleriet." Det faktum, at vi stadig taler om atomvåben som en politisk mulighed, "viser hvor afstumpet situationen er." Kucinich sluttede af med at opfordre aktivister til at "vække folket og fortælle dem om øjeblikkets udfordring" for at stoppe "denne meget nedrige dans med døden."

Zepp-LaRouche takkede de to foregående talere og opfordrede til optimisme, idet hun mindede alle om, at Gottfried Leibniz sagde, at ethvert onde skaber mulighed for, at et endnu større gode kan opstå. Hun sagde, at stemmer som deres, der kommer fra USA, bringer håb til verden.

Den israelske fredsaktivist Dr. Gershon Baskin insisterede på, at "der er ikke nu, og der har heller aldrig været, en militær løsning på den israelsk-palæstinensiske konflikt." "Vi har at gøre med to ekstremt traumatiserede samfund i dag," sagde han, og alligevel "kan det hele være slut i løbet af få uger." Han tilføjede, at begge sider har brug for nyt lederskab, og "USA har vist sig at være den værste mægler i Mellempøstkonfliktens historie." "Dette må være den sidste krig!" krævede han og opfordrede til en regional løsning, der kan bibringe sikkerhed og udvikling til begge sider.

Jack Gilroy fra Veterans For Peace (VFP), Pax Christi og Ban Killer Drones rapporterede, at VFP ønsker at "få vores folk ud på gaderne" og udtrykte stærk støtte til de studerende, som snart vender tilbage til universiteterne efter sommerferien, og som presser på for at afhænde deres aktier i Israel, samt

til de ledere i udenrigsministeriet, som træder tilbage i protest. Han mindede deltagerne om, at VFP har udarbejdet et brev, som fastslår, at man ifølge international lov ikke må levere våben til regimer, der krænker menneskerettighederne. De forsøgte at aflevere brevet til cheferne for General Dynamics, Lockheed Martin ("Lockheed Martin fremstiller Hellfire-missilet, kun få kilometer fra Disney World") og BAE.

Ray McGovern, tidligere CIA-analytiker og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPs), kom ind på forfølgelsen af sin modige kollega og antikrigsaktivist Scott Ritter. McGovern citerede Thomas Aquinas, som sagde, at mod er grundlaget for alle andre dyder, og at vrede også kan være en dyd (fordi den ser på det gode i retfærdighed.) I diskussionen var Zepp-LaRouche uenig og sagde, at "Vrede er ikke en dyd, vrede er meget problematisk", og hævdede, at *agape* er en bedre følelse. Senere forklarede McGovern, at han kun støttede en mådeholden form for vrede og citerede desuden Aquinas for, at "ufornuftig tålmodighed sår sæden til last".

McGovern stillede det ildevarslende spørgsmål: "Vil Israel bruge et atomvåben i yderste konsekvens?" Han antydede, at de sandsynligvis vil gøre det, og citerede en israelsk officer, som sagde, at "vores væbnede styrker har evnen til at tage verden med os i faldet." Han sluttede af med at sige: "Vi kan ikke bare lade Scott Ritter stå derude som den eneste og praktisere modets dyd."

Steve Leeper, formand for Peace Culture Village, er tidligere formand for Hiroshima Peace Culture Foundation og tidligere amerikansk repræsentant for Mayors for Peace. Han sagde: "Det globale magthierarki er ved at ændre sig," og lavede en analogi til dyreriget og sagde, at selv hos chimpanser og hunde sker der en stigning i volden, når alfamagten svækkes. Han sagde, at det er problematisk, at fredsgrupper konkurrerer i stedet for at samarbejde. "Krigere er langt bedre til at samarbejde, end vi er." Han tilføjede, at "det mest sårbare trykpunkt" på krigsindustriens krop er atomvåben, som skal

forbydes for at "overgå til en fredskultur." Det ene skridt vil åbne døren til alle andre samarbejdsmuligheder. Han anbefalede, at vi finder måder at forene de forskellige fredsorganisationer på og skaffer midler nok til at bruge 10-15 millioner dollars om året på at producere korte videoer og andre aktiviteter for at overbevise offentligheden.

Steven Starr, som er professor ved University of Missouri og ekspert i atomkrig, fortsatte sin præsentationsrække om de ødelæggende virkninger af atomkrig. Han viste billeder af eftervirkningerne af bomberne over Japan, som skabte en ildstorm på 25 kvadratkilometer, og advarede om, at den næste generation af atomvåben kunne skabe en meget større, 243 kvadratkilometer, og at vi i dag har atomspræghoveder, der er så store, at de kan skabe en ildstorm på 10.000 kvadratkilometer.

J.R. Heffelfinger, instruktør af filmen "8:15 Hiroshima", præsenterede traileren til sin film og sagde: "Vi er helt sikkert på en tåbelig march."

Under diskussionen støttede Zepp-LaRouche Dr. Leepers forslag til handling og understregede behovet for at tilbyde virkelige løsninger for at skabe grundlaget for fred og for at "slynge dette ind i den generelle diskussion"; hun mindede deltagerne om Lyndon LaRouches foreslåede Oase-plan, som er nødvendig for at bringe udvikling og håb om en bedre fremtid til regionen.

Spørgsmål og kommentarer kom fra hele verden:

Guyanas tidligere præsident Donald Ramotar sagde: "Den krise, vi står over for i verden i dag, er en afspejling af forfaldet i det system vi lever i." Han kaldte situationen i Gaza for "et niveau af umenneskelighed, som jeg aldrig har set før."

En colombiansk aktivist foreslog, at voldelige videospil bidrager til krigskulturen.

En aktivist fra Qatar citerede en rapport fra Middle East

Monitor, som sagde, at tonnagen af bomber, der blev kastet over Gaza, var seks gange større end den, der blev kastet over Hiroshima. Hun advarede om, at straffrihed for Israel vil opmuntre andre stater til at begå lignende forbrydelser.

Der blev vist en video udarbejdet af Organization for Defending Victims of Violence in Iran, som citerede det juridiske grundlag for at kende Israel skyldig i krigsforbrydelser.

Zepp-LaRouche sagde, at vi må operere på to niveauer: Vi skal opbygge massebevægelser, der er større end dem i 80'erne, plus vi skal skabe hendes foreslåede Fornuftens Råd. Med hensyn til rådet nævnte hun historiske fortilfælde: Kirkerådet i Firenze, den Westfalske Fred og Kommissionen for sandhed og Forsoning i Sydafrika. Vi har brug for et koncept, der løser alle kriser på samme tid, og som tager fat på krisens systemiske karakter. Hun mindede publikum om sine ti principper for en ny sikkerhedsarkitektur, hvoraf de sidste tre omhandler den nødvendige tænkemåde. Det sidste og mest provokerende princip er, at mennesket er godt af natur, og at alt ondt er en mangel på udvikling, som kan repareres med mere udvikling. Hun bemærkede, at James Webb-teleskopet har fundet 2 billioner galakser, så det er latterligt at tale om grænser for hverken ressourcer eller menneskelig viden. Til sidst gentog hun sin støtte til Chandra Muzaffar-initiativet og opfordrede deltagerne til at "være modige og kærlige."

Er de vestlige eliter døve, dumme og blinde – eller bare bankerotte?

DENNIS SMALL

Den 8. august 2024

Søndag den 4. august kom Ruslands viceudenrigsminister Sergej Ryabkov – en af landets mest højtstående diplomater – med nogle velovervejede og tankevækkende bemærkninger i et interview med tv-kanalen "Rossiya-1". Han meddelte, at "æraen med Moskvas ensidige indrømmelser [til USA og NATO] nu definitivt er forbi." Han rapporterede også om "ekstremt foruroligende" terrorplaner mod Rusland – tilsyneladende inklusive et plot fra den amerikansk-støttede ukrainske regering om at myrde præsident Putin.

Men det mest betydningsfulde af alt var nok Ryabkovs påstand om, at "problemet er, at der ikke længere er nogen sikringsafbrydere... Angreb på Ruslands territorium er tilladt. Amerikanernes forsikringer om, at der ikke er truffet sådanne beslutninger, og at Kiev ikke har fået indrømmelser, er værdiløse."

Som for at give Ryabkov ret, indledte omkring 1.000 ukrainske elitetropper blot to dage senere et større angreb dybt ind i Ruslands Kursk-region. Biden-administrationen, EU og førende transatlantiske tænketanke sprang alle til for at forsvare Ukraines handling. Pandoras æske med systematiske NATO-støttede land- og luftangreb på russisk territorium er nu blevet åbnet.

"Problemet er, at der ikke er nogen stopklodser længere..."

Faren for at udløse en global verdenskrig omkring det

israelske folkemord i Gaza og provokationer i hele Sydvest er næsten lige så stor, som den der kommer fra området i Ukraine. Hvordan skal man ellers forstå den umiddelbare tilstedeværelse, efter det israelske målrettede mord på Hamas-lederen Ismail Haniyeh i Iran den 31. juli, af den amerikanske Centcom-kommandør, general Michael Kurilla, i Tel Aviv og af sekretæren for det russiske sikkerhedsråd, Sergey Shoigu, i Teheran?

Der er yderligere to træk ved denne strategiske sammenbrudskrise, som gør situationen endnu farligere.

For det første: Krigscensur og indgreb i ytrings- og forsamlingsfriheden indføres hurtigt i hele den vestlige verden for at undgå, at der hviskes en anden "fortælling" end den officielle i et hvilket som helst hjørne af riget. Bestræbelserne på at skræmme og lukke munden på åbenmundede kritikere som Scott Ritter og Tulsi Gabbard; lignende bestræbelser i Tyskland og andre EU-lande mod forskellige medier; og den hurtige vækst i Molfar/CCD-hitlisterne, der finansieres af regeringerne i USA og Storbritannien – det er alt sammen komponenter i den krigsførelse, der er beskrevet ovenfor.

For det andet: Sammenbruddet af det spekulationsbefængte transatlantiske finanssystem fører til voldsomme finansielle strømme, som dem, der lå bag denne uges nedsmeltning af aktiemarkederne verden over på Black Monday. Nationer i det Globale Syd udsættes for IMF-pålagte besparelser og udplyndring, som gør stabile regeringer umulige – og åbner dørene for en de facto NATO-ledet militær besættelse. Dette gør det Globale Syds definitive brud med det dollar-dominerede spekulationssystem alt mere nødvendigt og muligt på det kommende topmøde i BRIKS den 22.-24. oktober i Kazan, Rusland.

Viceudenrigsminister Ryabkov har udsendt den nødvendige advarsel: "De der kun lytter til sig selv, og som sidder i Washington, Bruxelles, Warszawa eller hvor som helst, bør være

opmærksomme.”

Endnu bedre er det, at Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, har peget på løsningen på den advarsel: “Jeg tror, vi er på kanten af apokalypsen på to fronter,” sagde Zepp-LaRouche under sit ugentlige webcast den 7. august. “Den ene er naturligvis Mellemosten, og den anden er optrapningen af situationen i Ukraine. Jeg tror, at dette kræver en ekstraordinær mobilisering af mange mennesker og mange kræfter rundt om i verden for at ændre situationen... Det nye paradigme [betyder] at tænke på denne ene menneskehed; hvordan vi vil leve sammen om 100 år fra nu; hvordan vi kan overvinde alle de angiveligt så vigtige konflikter og virkelig tænke på, hvad det er, der forener os som menneskeart.”

Planlæg derfor at deltage i den Internationale Fredskoalitions møde den 9. august: “Sidste udkald før tredje verdenskrig – eller de første skridt mod et nyt fredsparadigme?”

Foto: UN Photo/Violaine Martin

**Sidste udkald før tredje verdenskrig – eller første skridt mod et nyt fredsparadigme?
Møde i Den Internationale**

Fredskoalition 9. august 2024, kl. 17 dansk tid På Zoom

Sidste udkald før tredje verdenskrig – eller første skridt mod et nyt fredsparadigme?

Møde i Den Internationale Fredskoalition

9. august 2024, kl. 17 dansk tid

På Zoom

Registrer dig her for at få et Zoom-link:

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/20240809_ipc_meeting

På fredag den 9. august opfordrer Den Internationale Fredskoalition, som Schiller Instituttet har taget initiativ til, dig til at deltage i vores krisemøde til minde om dem, der blev dræbt af atombombesprængningerne i Hiroshima og Nagasaki i 1945. De nylige mord i Libanon og Iran, udført af Israels Netanyahu-regering, er kun begyndelsen på en konflikt, der, hvis den udvides til Iran, hurtigt kan optrappes til en atomar konfrontation. Som oberst Douglas Macgregor udtrykte det i en podcast i april i år: "Jeg tror, at den største frygt jeg har er, at når Iran på en eller anden måde er blevet angrebet afgørende af Israel, så vil vi blande os og bidrage til det. Og når det sker, vil Rusland gribe ind. Rusland vil ikke tillade, at vi sammen med israelerne ødelægger Iran. Det kommer simpelthen ikke til at ske... og det sætter os i en vanskelig situation, fordi israelerne måske på et tidspunkt vil anvende atomvåben."

Der er et andet og dybere problem. Den nuværende fremdrift mod tredje verdenskrig, herunder den potentielle brug af atomvåben, er drevet af den uerkendte, men ikke desto mindre fuldt ud igangværende nedsmeltning af det finansielle system

efter Bretton Woods. Denne nedsmeltning involverer ifølge visse økonomer 2 billiarder dollars i spekulativ derivatgæld, i forhold til verdens BNP på 100 billioner dollars (hvoraf en stor del er affald). Og det er en gæld, som Kina og Rusland ikke har stiftet, eller som på kriminel vis er blevet pålagt andre nationer i det Globale Syd, som bestemt ikke er i stand til at betale.

Den udvej, der er blevet tilbudt gennem forskellige forslag – Bælte- og Vej-Initiativet, LaRouches Oase-plan, det kinesiske Globale Sikkerhedsinitiativ og forskellige fredsforslag fra Brasilien og nationerne i det sydlige Afrika – er indtil nu blevet afvist. Det er uacceptabelt for menneskeheden. Vi må kæmpe os frem til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Helga Zepp-LaRouche, formand for Schiller Institutet, har foreslået en sådan i sine "Ti principper for en ny international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur". I en nylig tale i Orvieto, Italien, sagde hun:

Så jeg tror, vi er nødt til at rotte os sammen, om man vil, for at få denne idé om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur på bordet, som omfatter hvert eneste land på planeten. Fordi den nuværende konstellation af regeringer er så vanskelig – for at sige det diplomatisk – har jeg også opfordret til, at der oprettes et Fornuftens Råd. Det er en opfordring til ældre statsmænd, pensionerede militærfolk, folk fra videnskaben og kulturen, som har bidraget med noget vigtigt, til at træde frem og rådgive regeringerne og foreslå løsninger. For jeg tror ikke, at de nuværende regeringer er i stand til at løfte opgaven.

Naturligvis er valgprocessen meget vanskelig, og der er mange forhindringer. Men jeg tror, at hvis vi i hvert eneste land på planeten, på alle kontinenter, kunne finde de klogeste mennesker, ville de træde frem. Der er eksempler i historien; for eksempel var Kirkerådet i Firenze i den smukke italienske renæssance et sådant råd, der samlede de klogeste mennesker fra den romersk-katolske kirke og den græsk-ortodokse

kirke. Det lykkedes dem at skabe enhed i kristendommen, i hvert fald i en vis periode. Den Westfalske Fred var et sådant råd af de klogeste; også Sandheds- og Forsoningskommissionen, som hjalp Sydafrika med at komme over apartheid, var et sådant fortilfælde. Så jeg tror, vi er nødt til at finde på nye løsninger, for menneskehedens skæbne har aldrig været så meget i fare som netop nu.

Hvis du er enig med Zepp-LaRouche, så deltag på fredag, og få andre til at deltage. Hvert øjeblik tæller nu. Menneskehedens march mod Harmagedon må stoppes. Vores sammenhold er den afgørende forudsætning for vores overlevelse og endog velstand.

Baggrund:

Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur: <https://schillerinstitut.dk/si/?p=34045>

Appel til et Fornuftens Råd:

**Fare for verdenskrig og
finansielt kollaps: Saml
Fornuftens Råd nu!
Webcast-dialog med Helga
Zepp-LaRouche, onsdag den 7.**

august 2024

Ikke korrekturlæst

Fare for verdenskrig og finansielt kollaps: Saml Fornuftens Råd nu!

Webcast-dialog med Helga Zepp-LaRouche, onsdag den 7. august 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche. Helga er grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Jeg hedder Harley Schlanger og er jeres vært i dag. Du kan sende os dine spørgsmål og kommentarer til questions@schillerinstitute.org eller skrive dem på chat-siden.

Helga, det meste af verden har været på den anden ende, siden Israel for lidt over en uge siden myrdede en højtstående person i Hizbollah, Fuad Shukr, og Ismail Haniyeh, lederen af Hamas; sidstnævnte fandt sted i Teheran. Der er en legitim frygt for, at en regional krig i fuld skala er nært forestående, og USA har sendt luft- og søstyrker ind, angiveligt som en defensiv foranstaltning for at beskytte Israel i tilfælde af et angreb fra Iran. Repræsentanter for krigspartiet i USA har opfordret til et angreb på Iran. Hvad kan du fortælle os om, hvor tingene står nu? Og jeg har et spørgsmål om dette fra Dominic i Thailand, som spørger, om der er en mulighed for, at en total krig kan undgås, muligvis gennem handling fra FN's Sikkerhedsråd eller FN's Generalforsamling.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Det håber man da. Jeg tror, at vi absolut er på kanten af apokalypsen på to fronter. Den ene er naturligvis Mellemosten, og den anden er optrapningen af situationen i Ukraine. Jeg tror, det kræver en ekstraordinær mobilisering af mange mennesker og mange kræfter rundt om i verden at ændre situationen. For man har en fornemmelse af, at

de NATO-relaterede regeringer er på autopilot. Hvis man f.eks. ser på, hvordan medierne fremstiller hele situationen, er det utroligt. Jeg mener, her var Netanyahu åbenbart i USA, hvor han talte til begge kongressens kamre og fik 58 stående bifald for en krigsophidsende tale, som ikke havde noget med diplomati at gøre. Så tager han tilbage, og straks et par dage senere sker der to åbenlyse mord fra Israel på Shukr i Libanon og Haniyeh i Teheran, Iran, en dag efter indsættelsen af den nye iranske præsident.

Når pressen dækker det, nævner de ikke, at mordene var det, der udløste optrapningen. Hvis man f.eks. lytter til de tyske medier, rapporterer de om den forestående aggressive handling fra Irans side, som naturligvis skal mødes med klar modstand. De siger ikke, at uanset hvad Iran måtte gøre eller ikke gøre, så er det en reaktion på mordet på to meget vigtige personligheder. Haniyeh var den vigtigste forhandler fra Hamas' side. Han boede ikke i Gaza, men i Qatar. Han var chefforhandler for både frigivelsen af gidslerne og en mulig våbenhvile. Hvis man myrder den person, modparten i forhandlingerne med Israel, er budskabet krystalklart, at den aftale er aflyst. Hvis man dræber modparten i en sådan forhandling, vil man ikke have aftalen. Så det er meget klart. Det skal også bemærkes, at Irans nye præsident vandt valget med det klare signal til Vesten, at han er ordstyrer, at han ønsker at forhandle, og at han ønsker at forbedre forholdet til Vesten. Når man gør det med en klar krænkelser af Irans territoriale integritet, hvad er så signalet? Man ønsker ikke, at Irans politik skal være en forhandling med Vesten.

Så det hele er vendt på hovedet, og jeg tror, at i betragtning af, at der foregår så meget åbenlys forvrængning og åbenlys løgn, kan man ikke rigtig tro på noget af det, der bliver sagt officielt. Og jeg tror, vi sidder på den absolutte kant af afgrunden. Det er ikke kun tilfældet i forhold til Iran, men også i forhold til Ukraine, men det kommer vi nok tilbage til lidt senere.

Jeg tror, vi har brug for en mobilisering af befolkningen. Vi har flere initiativer, hvoraf et er, at jeg opfordrede til dette Fornuftens Råd, så vise mennesker fra alle lande, eller i det mindste mange lande, ville træde frem og lade deres stemme høre, at denne nuværende kurs fører til en potentiel katastrofe. Så støtter vi også et initiativ fra Chandra Muzaffar fra Malaysia, som har formuleret et initiativ baseret på FN-resolution 377, som grundlæggende siger, at hvis FN's Sikkerhedsråd ikke fungerer – og det har det ikke gjort på grund af vetoer fra især USA i den seneste periode – så er der en mekanisme, hvormed man kan flytte hele diskussionen over i FN's Generalforsamling. Om situationen i Mellemøsten, især Gaza, men nu udvides det hele tydeligvis. Så hvis der ikke er flere muligheder, må alle de regeringer, der er repræsenteret i FN, lade deres stemme blive hørt, for hvis det kommer til en generel krig, påvirker det alle. Derfor er det ikke en beslutning, der træffes af nogle få mennesker bag en lukket dør, men det er et spørgsmål for verdensoffentligheden. Så jeg kan kun bede jer om endelig at blive aktive sammen med os, med Schiller Instituttet, med Den Internationale Fredskoalition, for man er nødt til at ændre situationen lige så påtrængende, som man har brug for luft til at trække vejret.

SCHLANGER: Dette er et spørgsmål fra en blogger i USA, som dækker lidt af det, du lige har diskuteret. Han skriver: "Drabet på Haniyeh gør det klart, at Netanyahu ikke har til hensigt at forhandle om en våbenhvile for at befri gidslerne. Det kan alle i verden se. Hvem tror Blinken og Austin", med henvisning til udenrigsministeren og forsvarsministeren, "at de narrer, når de siger, at de opfordrer Netanyahu til at forhandle om en våbenhvile?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er ikke indviet i disse menneskers tanker, men jeg kan kun sige, at vi er nået til et punkt, hvor de mennesker, der tænker og følger verdens anliggender med et åbent sind, ikke længere kan stole på, hvad politikerne siger. Jeg tror, det er ved at nå et meget farligt punkt, for hvis

man er nødt til at antage, at det, der bliver sagt, har et andet formål, er al tillid væk. Tillid er det vigtigste i internationale relationer, og jeg tror, det viser, hvorfor vi har brug for en anden tilgang. Igen, Fornuftens Råd har været den idé, jeg kom med, og hvis andre har andre idéer, er de velkomne. Men vi har påtrængende brug for en ændring af den politiske kurs.

SCHLANGER: Vi taler med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Institutet. Her er et spørgsmål fra Ollie; han spørger: "Hvorfor tror du, at den tidligere russiske forsvarsminister Shoigu tog til Teheran? Kan du se en mulighed for, at Rusland kan blive involveret, hvis der udbryder krig?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at det faktum, at den amerikanske øverstbefalende for Central Command, general Michael Kurilla, lige nu er i Israel, og at den russiske sikkerhedsminister Shoigu er i Teheran, viser, at vi ikke bare taler om en regional konflikt, men potentielt om en verdenskonflikt. Jeg tror, og det har stået klart i meget lang tid, at når der først er en krig, som involverer Iran, så er det slut med at satse. For jeg kan ikke forestille mig, at Rusland og også Kina vil se passivt til, mens en af deres vigtigste allierede, Iran, bliver angrebet i en større krig, hvor der, hvis tingene optrappes, kan blive tale om brug af atomvåben. Så jeg tror, at vi virkelig ser på – jeg tror, at dette er et signal. Efter min mening koordinerer Shoigu tingene med sin iranske modpart, men jeg tror også, det er et meget klart signal fra Rusland til verden om, at det er slut med at krydse røde linjer uden afbrydelse.

For eksempel var der i søndags [4. august] et meget vigtigt interview med viceudenrigsminister Sergei Ryabkov på den største russiske tv-kanal. Det første spørgsmål, han blev stillet af interviewereren, var, hvor tæt vi er på apokalypsen? Han sagde på en meget streng, meget omhyggeligt formuleret måde, at de tider er forbi, hvor Rusland giver ensidige

indrømmelser. Derefter kom han med en utrolig udtalelse under normale omstændigheder, hvor han sagde, at Vesten hellere måtte afblæse alle planer om attentater mod præsident Putin og andre. Jeg synes, det er utroligt! Viceudenrigsministeren fra den på nuværende tidspunkt stærkeste atommagt siger, at Vesten hellere må afblæse sådanne planer; det er meget, meget alvorligt. Hvad refererer det til? Jeg kender ikke alle detaljerne, men en ting, det kunne henvise til, er en artikel i {Foreign Policy}, magasinet {Foreign Policy}, som har titlen: "Ville USA overveje at myrde Putin?" Det er en utrolig artikel, fordi den gennemgår alle de forskellige tilfælde, hvor USA tidligere har været involveret i regimeskifteoperationer, som Mossadegh i 1953, Allende i Chile og forskellige andre eksempler.

Og så gennemgår den utroligt nok en detaljeret beskrivelse af, hvem i Putins sikkerhedsmiljø der potentielt kunne udføre en sådan mordplan. At der overhovedet er skrevet sådan en artikel, synes jeg virkelig burde skræmme enhver. Enhver standard for civiliseret opførsel, for diplomati, er tydeligvis brudt sammen, hvis noget, der tydeligvis kun kan læses som en trussel, bliver offentliggjort på denne måde. Jeg vil antage, at hvad end Ryabkov refererede til, så er det helt sikkert et element i det. Derefter fortsatte han straks med at henvise til Putins meget alvorlige meddelelse om, at hvis det nogensinde kommer til opstilling af de langtrækkende amerikanske missiler i Tyskland i 2026, så vil Rusland reagere symmetrisk; hvilket betyder, at det så også vil have langtrækkende missiler udstationeret på en sådan måde, at de er rettet mod alle relevante steder i Europa og andre steder. Så det er der, vi er. Installationen af sådanne langtrækkende missiler i Tyskland er naturligvis helt uacceptabel. Det ville betyde en omvendt Cubakrise på steroider, fordi det ville sætte advarselstiden – i betragtning af at disse våben kunne ramme dybt ind i Ruslands territorium på mindre end fem minutter, hvilket naturligvis er den absolut uacceptable røde linje over alle røde linjer.

SCHLANGER: Jeg har et par spørgsmål til dig om Fornuftens Råd, men da vi annoncerede, at vi i diskussionen i dag også ville bringe nedsmeltningen på finansmarkederne op, vil jeg tage to spørgsmål om økonomien, og så vender vi tilbage til spørgsmålet om organiseringsprocessen for at ændre dette.

Vi har et spørgsmål fra Sean i USA, som siger: "Mens oprustningen til krig fortsætter, er der så en forbindelse mellem denne uges næsten-nedsmeltning af aktiemarkederne og krigsfaren? Jeg tror ikke på, hvad medierne siger om det. Var det falsk eller ægte?" Er det med andre ord en afledningsmanøvre? Og så spørger Thomas: "Tror du, det er muligt, at Rusland og Kina i betragtning af den forfærdelige økonomiske situation i verden vil indkalde til en international konference for at løse den?" Jeg går ud fra, at han taler om noget i stil med den oprindelige Bretton Woods-konference.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at det dyk, der skete i mandags [5. august], startede med Nikkei-indekset i Japan og derefter spredte sig til Europa og endda til USA, og så blev det stoppet, eller det kom snarere tilbage. Bitcoins var involveret. Jeg tror, at i betragtning af at vi sidder på en absolut uholdbar derivatboble, gældsboble, har Ellen Brown, den kendte amerikanske økonom, netop udgivet en artikel, der siger, at derivatboblen steg fra et tocifret billionbeløb til et tusindtal, og nu er den officielt et sted mellem 2,3 kvadrillioner eller endda 3,7 kvadrillioner dollars. Det er en tidsindstillet bombe, fordi der ikke er nogen måde at opfylde disse kontrakter på, fordi de vokser, samtidig med at den fysiske økonomi kollapser. Det eneste område af økonomien, især i USA, som stadig fungerer, er det militærindustrielle kompleks. Det er derfor, de føler, at de ikke kan stoppe krigen, for hvis man stopper krigen, vil den del af økonomien, som stadig er "produktiv", ikke længere være relevant. Det er derfor, vi er nødt til at holde krigsmaskinen i gang.

Det er den mekanisme, som fik min afdøde mand, Lyndon

LaRouche, til allerede i 2005 at gøre et meget stort fremstød for en omlægning af bilproduktionen i USA, som på det tidspunkt var i problemer. Jeg kan kun se den eneste måde, selv om det lyder meget usandsynligt, at dette vil ske lige nu under den nuværende konstellation af kræfter, ville være at omstille den meget produktive del af den amerikanske økonomi, som lige nu er i militæret, og omstille den og gå ind i et massivt kriseprogram for at genopbygge den amerikanske økonomi, som påtrængende har brug for reparation. Infrastrukturen er et rod, sundhedssystemet er et rod, der er ikke noget hurtigt tog system i USA. Mange byer er i forfærdelig stand. Hvis alle de penge og den produktionskapacitet, som hvert år bruges på militæret, blev brugt på at genopbygge USA's økonomi, ville det så ikke være bedre for den amerikanske befolkning? Ville det ikke være bedre for resten af verden? Så kunne man finde ud af at samarbejde med BRIKS.

Jeg ville håbe, at Kina og Rusland ville indkalde til sådan en konference. Jeg tror ikke, det er særlig sandsynligt lige nu, for de budskaber, der kommer fra Vesten, signalerer virkelig det modsatte af samarbejde. Se på det nylige NATO-topmøde; de kaldte Rusland for den direkte trussel mod NATO, og Kina for den alvorligste systemiske trussel. Hvis man vil samarbejde, sender man ikke den slags budskaber. Jeg tror, at det, BRIKS-landene gør lige nu, er at forberede sig på at få deres egen valuta. Det er naturligvis ikke så let, hvis man ser på, hvor svært det var at skabe euroen. Hvis man samler økonomier i én valuta, som befinder sig på forskellige udviklingstrin, er det meget vanskeligt; man skal virkelig være meget omhyggelig med at skabe mekanismer for clearing, for langsigtet versus kortsigtet samarbejde, man skal afbalancere vanskelighederne, så det er en meget vanskelig proces. Det ville naturligvis være det bedste, hvis der selv i FN's Generalforsamling var et forslag om at sige, at vi har brug for – det er en del af det, jeg foreslog med de ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. De er omhyggeligt designet til at være

præcis det – de har ikke en masse konkrete detaljer; de har de mest essentielle principper for, hvad der ville være nødvendigt for at reorganisere hele verdenssystemet. Så jeg kan kun opfordre jer til at læse de ti principper, jeg har foreslået; se på forslagene til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal omfatte interesserne for hvert eneste land på planeten, ellers vil den ikke fungere.

Det er erfaringer fra historien, fra den Westfalske Fred, og jeg tror, der er flere forslag, der går i samme retning; et af dem kom fra Putin den 14. juni, da han foreslog den Eurasiske Sikkerhedsarkitektur, som ville være åben for NATO-landene. Xi Jinping har taget flere af den slags initiativer. Men jeg tror, det kræver, at der nu er folk i Vesten, som virkelig tager det alvorligt. For hvis man kun går efter militære løsninger, er katastrofen med civilisationens udslettelse forprogrammeret. Vi må ind på en anden kurs – forhandling og diplomati, ellers er vi her ikke meget længere.

SCHLANGER Jeg vil ikke bringe diskussionen for meget op, for jeg vil gerne til Fornuftens Råd, men vi er blevet oversvømmet i USA de sidste dage med en hysterisk strøm af programmer om det Demokratiske Partis kandidatliste, Harris-Walz-listen. Der kom et spørgsmål fra Calgary i Canada, som jeg gerne vil stille jer. Denne person skriver: "Når jeg ser på den amerikanske præsidentvalgkamp, forekommer det mig, at den er fuldstændig forprogrammeret. Det vil sige, hvem der bliver kandidater, og hvad de siger. Jeg har hørt, at de ikke længere producerer en kampagneplatform. Hvad sker der i 'verdens største demokrati'?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at verdens største demokrati nu åbenlyst er forvandlet til et plutokrati. For før denne række af begivenheder skete med NATO-topmødet, så mordforsøget mod Trump, så hele historien om Bidens erkendelsesmæssige evner – til sidst blev han overbevist af en eller anden i baglokalet om at opgive sit kandidatur til næste valg. Så nogle mennesker som Trump har sagt, at det var et kup; det var helt sikkert et

forsøg på at vride armen om på ham. Det rejste under alle omstændigheder hele spørgsmålet om, at hvis Bidens tilstand har været så dårlig, og det har den været i lang tid, ikke kun i de seneste dage eller uger. Spørgsmålet er, hvem der styrer USA; hvem der træffer beslutningerne? Trump førte i meningsmålingerne, og så dukker Kamala Harris, som ikke har været særlig synlig i de sidste tre et halvt år, pludselig op. Åh, hun er den store vinder, den magiske figur, hendes billede er overalt på billboards og i reklamer. Svaret på, hvordan dette mirakel skete, er meget enkelt: Syv milliardærer fra Silicon Valley investerede bogstaveligt talt hundredvis af millioner – jeg kender ikke det nøjagtige tal, men det er en enorm sum penge – i at købe alle disse reklamer og skabe det indtryk, at Kamala er et stjerneskud. Jeg tror, det er en masse hype, og virkeligheden er, at penge køber amerikanske valg. Se på, hvad der lige er sket med kongresmedlem Cori Bush, hvis det er det, hun hedder, som var helt ordstyrer på mange punkter, men nogen kunne ikke lide hendes holdning til Mellempøsten. Så nu er hun blevet besejret af enorme pengebeløb til sin modstander, som er meget mere klart pro-israelsk. Og sådan noget sker. Hvordan skal resten af verden – resten af verden ser meget mere kritisk på tingene end nogensinde før. Hvordan skal de tro på historien om, at det største demokrati faktisk er dødt?

Jeg tror, det kræver, at den almindelige borger opfører sig som en statsborger og tager uafhængighedserklæringen alvorligt. Når regeringen ikke gør sit arbejde, har folket ret og pligt til at lede efter en erstatning, hvilket på nuværende tidspunkt tydeligvis er meget vanskeligt i betragtning af komplikationerne, bare for at sige det pænt.

SCHLANGER: Du har ret, det er Cori Bush, der blev besejret i den anden sag, hvor American-Israel Public Affairs Committee hældte millioner af dollars i retning af hendes modstander.

OK, lad os komme til Fornuftens Råd. Der er et par spørgsmål, som jeg synes er vigtige. Sybilla[ph] spørger ganske enkelt:

“Fornuftens Råd er en god idé, men hvem skal sammensætte det?” Så har vi fra Takis i Grækenland, som skriver – med henvisning til Fornuftens Råd – “Ideen om at oprette grupper af vismænd i landene er fremragende. Det var det, de gjorde i det gamle Grækenland og gennem hele Grækenlands historie. Sokrates’ definition af en klog mand var: “En klog mand er ikke den, der kan løse komplekse matematiske problemer, men den, der kan træffe de rigtige valg i sit liv. Problemet er, at den globale elite er på udkig efter en tredje verdenskrig. I de to foregående verdenskrige var Europa offeret. I dag er vi allerede i tredje verdenskrig, og Europa er igen offeret. Hvordan skal vi møde det?” Så jeg tror, det er to spørgsmål på Fornuftens Råd.

ZEPP-LAROUCHE: Det er tydeligvis et forsøg på at teste, om menneskeheden har frembragt nok mennesker, der er i stand til at trække menneskeheden tilbage fra afgrundens rand eller ej. Jeg kan kun sige denne idé om Fornuftens Råd, som dybest set er tanken om, at hver nation har produceret ekstraordinære mennesker. De fleste af dem har ekstraordinære mennesker, som på et tidspunkt sad i regeringen eller havde en ledende position inden for videnskab, militær, præsteskab, kunstnere, akademikere. Men det skal være mennesker, som først og fremmest ikke har noget ego; som ikke træder frem, fordi de synes, at det er en god idé, at de brillerer. Det er tanken om mennesker – måske gamle mennesker, ikke kun gamle mennesker, men mange gange har ældre mennesker ikke længere denne egomanidrevne indsats for at være i rampelyset. Der er ældre statsmænd, der er mennesker, som har et videnskabeligt bidrag eller er sande kunstnere, der elsker sandheden mere end berømmelse. Der er mange kvalifikationer, men jeg tror, at alle ved, at der er sådanne mennesker, som bliver respekteret, fordi de gennem deres livsværk har vist, at de ikke har nogen bagtanker, ingen egomaniske motiver.

Jeg beder faktisk jer alle om at hjælpe os med at sammensætte sådan et råd. Jeg kan fortælle jer, at siden vi begyndte på

det her for måske ti dage eller to uger siden, har vi allerede et par mennesker, som er oplagte kandidater, og som har sagt ja til at sidde i sådan en stilling. Men vi er virkelig stadig i begyndelsen af denne søgning. Jeg vil bede jer alle om at fortælle os, hvis I kender en eller to eller et hvilket som helst antal personer, der passer ind i denne kategori. Hjælp os med at komme i kontakt med dem. Lad os gå i dialog.

Hoved idéen ville være at åbne et vindue, en platform, hvor en fornuftens stemme kan minde folk om, hvad menneskeheds grundlæggende værdier er; hvorfor vi tydeligvis i menneskeheds historie er nået til en fase, hvor vi ikke kan overvinde geopolitik, hvis vi kun holder os til at repræsentere én nations interesser. Så hvis man siger: "Jeg vil gøre min nation stor igen, og jeg er ligeglad med, hvordan det går de andre", så tror jeg ikke, det vil fungere. Senest siden fremkomsten af atomvåben, hvor det, hvis de nogensinde bliver anvendt, næsten med sikkerhed kan føre til udslettelse af alt liv på planeten, bør vi tænke på den ene menneskehed først. Jeg tror, det var Albert Einstein, der i en kommentar til tilstedeværelsen af atomvåben sagde, at bare det faktum, at de findes, kræver, at man tænker i et nyt paradigme. Det nye paradigme er at tænke på den ene menneskehed; hvordan vi vil leve sammen om 100 år; hvordan vi kan overvinde alle de angiveligt så vigtige konflikter og virkelig tænke på, hvad det er, der forener os som den menneskelige art.

Så hvis du kender sådan nogle mennesker, så hjælp os med at finde dem. Jeg er faktisk ret sikker på, at dette er et initiativ, der kan fungere. Men det er nødt til at virke ret hurtigt i betragtning af det ekstraordinære traume i det strategiske billede.

SCHLANGER: På baggrund af det, du lige har sagt, er der to sidste spørgsmål, som jeg vil stille, og som jeg tror, du vil finde interessante. Det ene er direkte; nogen spørger: "Har du et forslag til, hvordan europæiske politikere kan få rygrad, madame?" Så det er lidt ligetil. Og så fra en anden person:

“Tal om naturlov, Helga. Du er den eneste, der nævner den.”
Jeg tror, hun henviser til vigtigheden af det, du lige har sagt om menneskets unikke kvalitet. Så hvorfor tager du ikke de to punkter op?

ZEPP-LAROUICHE: Hvis de europæiske politikere var hvalpe, ville jeg fodre dem med en masse kødben. Jeg ved ikke, hvad man ville fodre europæiske politikere med, for de lader til at være ret fast besluttede på at spise gummi i stedet for noget mere robust, så deres ryggrad kan bøje sig, når vinden blæser fra Washington. Jeg ved det ikke; jeg tror, vi er nødt til at erstatte dem med bedre mennesker. For jeg tror ikke, at de alle sammen er dårlige, men systemet har sørget for, at vi lige nu har en meget høj procentdel af politikere i ledende stillinger, som synger NATO's sang. Jeg tror ikke, at det ligefrem er i alle medlemslandenes interesse, ikke engang i NATO-landene, men det er et helt andet emne. I en doktrin, som i tilfælde af krig ikke tillader din overlevelse, er du måske i den forkerte alliance.

Hvad angår spørgsmålet om naturret, mener jeg, at det er meget vigtigt at studere, for jeg tror, at det, vi ser lige nu, især i Vesten, er bestræbelserne på at erstatte alle traditionelle værdier – og det, jeg mener med traditionelle værdier, er ikke traditioner som det, man har på i folkedragter, eller det, man spiser. Jeg mener klassiske principper; principperne for stor kunst og store videnskabelige opdagelser, som repræsenterer traditionerne i Europa, Asien eller andre kontinenter. Det er ved at blive erstattet af vilkårlighed, wokeness. Man kan angribe hvad som helst – døde hvide europæiske mænd – alt bliver smidt ud af vinduet. Jeg tror, det er et tegn på et kollapsende imperium. Tyskland havde så at sige en nultime i 1945, da naziregimets rædsler netop var ved at blive kendt af offentligheden, og byerne lå i ruiner, og der var sult. Folk begyndte at tænke på, hvad vi kan gøre, hvordan vi kan give os selv en lovmæssighed, så det aldrig sker igen? Der var en meget livlig debat om naturretten; der findes stadig skrifter,

der vidner om dette. Desværre blev den ret hurtigt udslettet af besættelsesmagten, som erstattede denne debat med Deweys pædagogik og Congress of Cultural Freedom og lignende ideer. Så den debat blev hurtigt udryddet.

Men gennem hele den europæiske historie i 2000 år eller mere var der en idé om, at naturlov er noget, der findes i skabelsen, i det fysiske univers. At der er evige love, som er hævet over, hvad mennesket på en vilkårlig måde kan beslutte her og nu. Man finder en lignende idé i alle andre store religioner og filosofier, fordi det tydeligvis er noget, der er fælles for den menneskelige art; at tro, at der er en lovmæssighed i universet, som har noget at gøre med en overensstemmelse mellem det menneskelige sind og universets love. Og at disse love kan kendes.

Så jeg håber virkelig, at der er tænkende mennesker, der træder frem og begynder at diskutere disse ideer igen, for vi er nødt til at skære igennem overfladiskheden og vilkårligheden i den nuværende ikke-eksisterende diskurs. Jeg kan kun invitere jer. Vi har på fredag et meget vigtigt møde i Den Internationale Fredskoalition, fordi det er årsdagen for bombningen af Nagasaki. Og vi besluttede, at i betragtning af den ekstreme fare for verdenssituationen, at forsøge at gøre det til et absolut mødested for alle vigtige elementer i fredsbevægelsen fra hele verden. I bør helt sikkert deltage, for det er helt sikkert et sted, hvor man kan komme frem med håbefulde løsninger.

SCHLANGER: Det er din personlige invitation fra Helga til at deltage i mødet på fredag. Det har været drivkraften bag de 61 ugentlige møder i Den Internationale Fredskoalition. Du har nu tid nok til at lægge planer for det. Kom og vær med på fredag.

Helga, har du nogen afsluttende kommentarer? Jeg synes, du har været ret tydelig.

ZEPP-LAROUICHE: Nej, jeg synes virkelig, at folk i et historisk øjeblik som dette skal kalde det gode frem i sig selv og gøre

det til grundlaget for deres handlinger. Og da jeg mener, at mennesker i bund og grund er gode af natur, tror jeg, at den frie vilje til at beslutte sig for at handle på grundlag af det gode altid er et valg.

SCHLANGER: Tak, og så ses vi på fredag.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, indtil fredag.

Retfærdighed for Hiroshima kræver LaRouches "Oase-plan"

DAVID SHAVIN

Den 6. august 2024

En atombombe blev kastet over Hiroshima i Japan for 79 år siden i dag. Over 100.000 civile omkom på en forfærdelig måde. I dag forsøgte Ukraine en landinvasion af Rusland med op til 300 soldater og 30 pansrede køretøjer, angiveligt med amerikanske M4-automatgeværer. Det antages, at i hvert fald nogle af de pansrede køretøjer også var fra USA.

Ligeledes i dag opfordrede formanden for Dumaen, Vyacheslav Volodin, i Moskva borgerne i USA og Europa til at overveje, hvad deres ledere gør: "Mens Washington og Bruxelles koordinerer den militære operation i Ukraine, som udgør en trussel mod Ruslands sikkerhed, bør parlamenter og borgere i USA og EU forstå, at deres ledere, som har mistet forstanden, kan medføre tragiske konsekvenser for verden." Han henviste til tragedien i Hiroshima.

I to uger nu, siden den amerikanske kongres sluttede sig til Israels premierminister Netanyahu i en orgasmisk fejring af

Guds hellige kald til at tynde ud blandt hedningene i Libanon, Iran og andre steder i Sydvestasien, har Netanyahu gjort det helt klart for ikke-troende, at han aldrig havde til hensigt at redde nogen gidsler, at stoppe drabene på civile palæstinensere (i Gaza eller på Vestbredden) eller at stoppe før en regional krig. Mordet på Ismail Haniyeh, den centrale Hamas-leder, som ledte forhandlingerne om en våbenhvile, er ikke et forvirrende signal, i hvert fald ikke for dem der nægter at "blinke".

I mellemtiden udfører præsident Joe Biden og USA's udenrigsminister Antony Blinken en slags rituel "kabuki-dans", hvor de råder Netanyahu til ikke at gå for langt og beder Israel og Iran om at opføre sig pænt. Sy Hersh sagde det indlysende, at "Bidens manglende evne til at forstå den israelske premierminister Benjamin Netanyahus hensynsløshed og fordærv, hvis had til palæstinenserne nu har bragt Mellemøsten og USA på randen af en krig, som hverken er ønsket eller nødvendig", er det centrale problem. "Det israelske mord på Ismail Haniyeh i Teheran ... var et klart budskab om, at der ikke bliver nogen våbenhvile i Gaza, så længe Netanyahu sidder ved magten... Kun en galning ville have gjort, hvad han gjorde i de sidste dage. Han myrdede forhandleren til forhandlingerne om våbenhvile, mens han var officiel gæst ved indsættelsen af en ny præsident i Teheran."

Det kan godt være, at Biden ikke forstår det bést, som han plejede at tro, at han kunne styre. Nogle af de vestlige ledere har helt sikkert mistet forstanden og ser ingen vej ud af den dybe tragedie. Men andre, som er overbeviste om, at der ikke er andet valg end at fordoble indsatsen endnu en gang og satse på at købe mere tid til derivatboblen på flere billiarder dollars, regner med, at de ikke har andet valg end et atomart opgør med Rusland og Kina. Uanset hvor meget deres sind har taget skade, har de helt sikkert mistet deres sjæl for længe siden.

Hele verden ved, at Washington simpelthen kunne trække stikket

til sine militære stedfortrædere i Ukraine og Israel; men hele verden er endnu ikke gået ind for den type løsning, der kunne fungere for både Ukraine og Israel, men også Rusland, Kina og USA – LaRouches ” Oase-plan”, der involverer en massiv, langsigtet omdannelse af regionens ørkener til haver gennem omfattende kunstvanding, rigelig atomkraft osv.

Hvorfor sidde der og spekulere på, hvilken dag din opsparing, din pensionsfond, din friværdi osv. går op i røg, eller hvilken dag en atomar terror sætter en stopper for din uro? Der har aldrig været et bedre tidspunkt at eje løsningen på.

Foto: CC/Balon Greyjoy

Fredsforsker Jan Øberg i Global Times roser Orbáns fredsmission og Kinas fredsrolle

KØBENHAVN, 5. august 2024 (EIRNS) – Den kinesiske videokanal *Global Times Global Arena* bragte den 26. juli et fire minutter langt interview med den dansk/svenske fredsforsker Jan Øberg, medstifter af Transnational Foundation for Peace and Future Research, med titlen: “Could Orbán’s Peace Mission Catalyze Ukrainian FM’s Visit to China?”. Øberg diskuterer, hvordan Orbáns fredsmissioner kunne have banet vejen for den ukrainske udenrigsminister Dmytro Kulebas besøg i Kina; den vigtige rolle, Kina spiller som mægler i de ukrainske fredsforhandlinger, og principperne bag Kinas diplomati, herunder Bælte- og Vej-Initiativets rolle som fredsprojekt. Øberg har tidligere peget på den vigtige rolle,

som Bælte- og Vej-Initiativet kan spille i løsningen af krigen mellem Israel og Palæstina.

I sin tale på engelsk analyserede Øberg, at Orbán gjorde det rigtige med sine fredsmissioner, og at NATO's og EU's angreb på dem er rystende. Det er muligt, at Orbáns mission satte gang i en langsigtet konfliktløsningsproces, som resulterede i Kulebas rejse til Kina.

Kina bliver nødt til at spille en vigtig rolle. Kina siger ikke, at fremtiden skal være sådan her: a, b, c, men har defineret de generelle principper, der må gælde. Hvad er rammebetingelserne? Hvad skal vi diskutere? Hvordan forholder vi os til den underliggende konflikt (som Øberg definerer som den underliggende konflikt mellem NATO og Rusland)? Det er der, nøglen til fred ligger, ikke på slagmarken. Det vil betyde at definere rammebetingelserne, en våbenhvile og konsultationer med de forskellige parter osv., hvilket kan tage år, og til sidst skal parterne inviteres til at sidde ved et forhandlingsbord, når man er sikker på, at der bliver underskrevet en aftale. Spørgsmålene er: Hvad frygter I for fremtiden? Hvad kan I leve med? Hvad ønsker I for fremtiden?

Kina tænker på fred på en anden måde end Vesten, eksempelvis med begrebet harmoni i Kina i modsætning til konfrontation og "vi-dem"-synspunktet i Vesten.

Bælte- og Vej-Initiativet kunne være, og er måske allerede, et fredsprojekt. Når man bliver gensidigt afhængig og har en win-win-tilgang, er det mindre sandsynligt, at man begynder at slå hinanden ihjel.

Afslutningsvis er det godt, at Kubela er i Kina (23.-26. juli, samme tid som Øbergs interview), hvilket kunne have været et resultat af Orbáns fredsmission. I den forstand ville EU hade, hvis Orbáns mission lykkedes. Øberg mener, at det ville være genialt, fordi ingen i EU eller NATO har tænkt sig om, men Orbán har været en tænk på dette område.

Vil Irans svar på Israels likvideringer starte storkrig, eller vil Vesten sige fra overfor Israel? Politisk orientering den 6. august 2024 med formand Tom Gillesberg.

Politisk orientering den 6. august 2024 med formand Tom Gillesberg.

Meld dig til den International Fredskoalitions Zoom møde i anledning af markeringen af atombombningen af Hiroshima og Nagasaki på fredag kl. 17 dansk tid: Final Call Before World War Three—Or First Steps To A New Peace Paradigm?: <https://schillerinstitute.nationbuild...>

Kontakt os: +45 53 57 00 51; si@schillerinstitut.dk Dansk: www.schillerinstitut.dk

Præsentationsvideo: Schiller Instituttet: Fred Gennem
Udvikling: • Schiller Institut trailer: Fred genne...

Andre vigtige hjemmesider:

English: www.schillerinstitute.com
www.laroucheorganization.com
www.larouchepub.com
www.larouchepub.com/eiw

Dobbelt katastrofetrussel: Krigsudbrud,   finansielt sammenbrud

MARCIA BAKER

Ikke korrekturlæst

Den 5. august 2024

Vi står over for en dobbelt krise i dag: Scenen er sat i Sydvestasien, centreret om Israels premierminister Benjamin Netanyahu – støttet til det yderste af USA – for regional optrapning til verdenskrig; og der er også sammenbruddet af det vestlige kasino-finansielle system, som, medmindre det erstattes, betyder finansielt-økonomisk kaos.

Da Helga Zepp-LaRouche, leder af Schiller Instituttet, i dag gennemgik den dobbelte krise med sine medarbejdere, opfordrede hun til, at stemmer og kræfter træder frem, synligt og stærkt, og mobiliserer sig for at imødegå disse trusler og bane vej for en ny kurs. Der udsendes snart en invitation til et særligt møde den 9. august i Den Internationale Fredskoalition for at forstærke verdens initiativer for diplomati, fred og udvikling.

Der er kræfter i bevægelse. I morgen mindes vi f.eks. atombomben, der blev kastet over Hiroshima den 6. august 1945

for 79 år siden, en meningsløs masseødelæggelsesaktion. Der er demonstrationer for fred mange steder i verden i denne uge. Ligeledes er der fokus på FN's Generalforsamling, hvor flere grupper søger at få FN's Generalforsamling til at gribe ind med magt for at stoppe folkemordet i Gaza i henhold til FN's resolution 377, "Uniting for Peace".

Zepp-LaRouche bemærkede, at hvis USA ville stoppe sin opbakning til det israelske folkemord i Gaza og de israelske mord og angreb på Libanon, Syrien, Yemen og Iran, ville verdens levevilkår forbedres øjeblikkeligt og drastisk. Det er et dybt ansvar for amerikanerne at se i øjnene og påtage sig.

Her til eftermiddag mødtes Det Nationale Sikkerhedsråd i Det Hvide Hus for at drøfte USA's reaktion på Israels dobbeltmord på Hizbollah-lederen Fuad Shukr i Beirut (30. juli) og Hamas-lederen Ismail Haniyeh i Teheran (31. juli). I løbet af de sidste 48 timer har udenrigsminister Tony Blinken foretaget en række opkald til de seks andre medlemslande i G7 for at udtrykke "bekymring" over, hvad der kan ske, hvis Iran gør gengæld mod Israel, samtidig med at chefen for den amerikanske centralkommando, general Michael Kurilla, den 3. august fløj til Israel for personligt at forsvare, hvad end Netanyahu vil gøre. Den amerikanske forsvarsminister Lloyd Austin talte i telefon med den israelske forsvarsminister Yoav Gallant og lovede fuld amerikansk støtte. Austin annoncerede den 2. august en opbygning af amerikanske styrker i regionen. I det seneste træk er destroyerne *USS Laboon* og *USS Cole* blevet flyttet i beredskabsposition i Det Røde Hav .

I Israels seneste aktion meddelte IDF, at de har myrdet Hamas' økonomiminister i Gaza, Abdul Fattah Al-Zeriei. Det seneste tal er mindst 39.550 dræbte palæstinensere i Gaza, uden at medregne de mange tusinde savnede og døde af "sekundære" årsager.

I Teheran i dag var den russiske føderations sikkerhedsrådssekretær, general Sergei Shoigu, til stede ved

møder med den iranske ledelse. De første rapporter går på, at præsident Masoud Pezeshkian fortalte Shoigu, at Teheran vil udvide forholdet til Rusland, "dets strategiske partner". Iran er et vigtigt regionalt BRIKS-medlem sammen med Egypten, U.A.E. og Etiopien. Iran er medlem af Shanghai Cooperation Organization. Iran er det geografiske omdrejningspunkt for den internationale nord-syd-transportkorridor (INSTC) fra Rusland til Indien til Østafrika med mange nationer undervejs. Iran er en af hovedaktørerne i Astana-processen, der skal skabe fred og velstand i Syrien.

Alt dette er i sigtekornet for den nuværende akse mellem USA og Israel, som er opsat på at stoppe udvikling og fred og truer med total krig. I efteråret 2023 fandt et krigssimulerings spil sted i Washington med medarbejdere fra kongressen og regeringskontorer, hvis endelige resultat "viste", at Israel kunne bruge sine atomvåben mod Iran og "vinde".

Vi befinder os i en verdensomspændende rød-alarm-situation. Den anden del af billedet antydes i dagens børsdrama. Japans Nikkei-indeks faldt mere end på den sorte mandag i 1987. På Wall Street lukkede Dow med et fald på over 1030 point. Nasdaq faldt med 3 %. De europæiske børser oplevede store fald. Der er flere umiddelbare "årsager" til dette, men det vigtigste træk ved den vestlige finansielle ustabilitet er afbrydelsen mellem penge- og spekulationssiden og den fysiske økonomiske side. Den amerikanske, den tyske og andre vestlige økonomier bryder fysisk sammen. I mellemtiden er "papir"-kravene i form af gæld og derivater af alle slags ude af syne. Forskeren Ellen Brown rapporterede, at den globale værdiansættelse af derivater kan være på mellem 610 billioner dollars (Bank for International Settlements) og helt op til 3,7 billioner dollars.

I USA lukkede 16 hospitaler og akutklinikker i løbet af de første seks måneder i år; yderligere 320 i landdistrikterne kan lukke når som helst. Hele lokalsamfund rammes af de

spredte fyringer i alle sektorer. For eksempel er der blevet annonceret en bølge af lukninger af kapaciteten for landbrugsmaskiner med omfattende jobnedskæringer på grund af indkomstkrisen i landbruget i USA og Europa. Det drejer sig om kendte internationale mærker som John Deere, Massey Ferguson (Agco), Fendt (tysk, Agco) og Kinsey. Efterspørgslen efter nyt landbrugsudstyr er faldet med over 15 % på et år, da landbrugsindkomsten i USA og Europa er faldet med over 40 %.

Disse trusler – økonomisk sammenbrud og krigsførelse – krydser hinanden. Det politiske kompleks i London, Wall Street, Washington og Bruxelles er det samme som NATO's militære kompleks og det økonomiske/finansielle kompleks. Denne virkelighed betyder, at der ikke er nogen mulighed for at løse et "problem" – uanset hvor vigtigt det er – uden at se på hele det store billede.

Zepp-LaRouche kaldte hele virkeligheden for en rød alarm-situation og sagde: "Enten får vi et nyt paradigme, eller også er vi på vej til helvede." Vi er nødt til at mobilisere modstand. Gøre den synlig. Grib ind for at støtte den akutte oprettelse af et Fornuftens Råd på verdensplan. Invitationen til den Internationale Fredskoalitions 62. møde har overskriften: "Sidste udkald før tredje verdenskrig – eller første skridt mod et nyt fredsparadigme?"

Foto: MC2 Kade Bise

At overvinde den overhængende fare for hurtig optrapning af

krig

EIR-NYHEDER

Den 4. august 2024

af Jason Ross (EIRNS) – 3. august 2024

Den forfærdelige udsigt til nært forestående krigshandlinger bør skræmme enhver med et klart syn på verden. Kun et enormt gode kan modvirke den ideoende ondskab i den nuværende situation.

Mordet på Hamas' leder og forhandler Ismail Haniyeh i Teheran den 31. juli sender to budskaber: Israel er ikke interesseret i at forhandle om en fredsaftale, og de er villige til at begå et mord midt i Teherans hovedstad. Ligesom Israels angreb i april på en iransk diplomatisk facilitet i Damaskus, Syrien, er dette mord en provokation: Det er *beregnet* til at fremkalde et svar fra Iran, som derefter vil blive behandlet, som om det var et nyt, uprovokeret angreb.

I en optræden på "Dialogue Works" advarede den tidligere CIA-analytiker Larry Johnson om, at USA ser ud til at være klar til at støtte Israels optrapning af krigen mod Iran, som kan opsluge regionen og verden i hurtigt stigende krigsførelse.

Lad os sætte mordet ind i en sammenhæng:

Den 24. juli rejste Israels premierminister Benjamin Netanyahu til Washington, hvor han talte til en samlet kongres og modtog klapsalver og stående bifald med en begejstring, der ville gøre selv en nordkoreansk leder misundelig.

Den 29. juli stormede højreorienterede israelske galninge to fængsler for at befri soldater, som var blevet tilbageholdt efter rapporter om, at de torturerede og voldtog palæstinensiske fanger.

Selv om der blev udtrykt en vis bestyrtelse på et regeringsmøde, forblev angrebet på militære installationer

ikke kun ustraffet, men faktisk rost af medlemmer af det israelske kabinet, hvilket rejser spørgsmål om, hvem der styrer staten, og om retsstatsprincippet overhovedet betyder noget.

Den 31. juli blev Haniyeh dræbt i Teheran i IRGC's gæstehus, hvor han boede under sit besøg i forbindelse med indsættelsen af den nye præsident, Masoud Pezeshkian.

“De, der står bag dette politiske mord, må have indset, hvor farlige konsekvenserne kan være for hele regionen,” sagde den russiske diplomat Dmitry Polyanskij til FN's Sikkerhedsråd på dagen for angrebet. “Sådanne forsøg på at trække Iran ind i en regional konfrontation har en tendens til at destabilisere den i forvejen højspændte atmosfære i regionen. Den ondskabsfulde praksis med målrettede drab på højt profilerede politiske og militære personer bringer Mellemøsten på randen af en krig i hele regionen.” Repræsentanter for BRIKS-medlemmerne, Kina og Brasilien, kom også med udtalelser.

Valget af Haniyeh som mordoffer gør det klart, at målet er selve fredsforhandlingerne, og at man dermed skyder budbringeren. Medierapporter fra et israelsk kabinetsmøde fortæller historien om frustrerede forhandlere og en uforsonlig premierminister.

Iran beskyldte straks USA for at være medskyldig i mordet.

USA's påstande om, at de ikke kendte til det planlagte drab, er svære at få til at stemme overens med den prompte reaktion for at styrke Israels ønske om en udvidet krig: Senator Lindsey Graham introducerede den 31. juli en fælles resolution, der gav tilladelse til et angreb på Iran på baggrund af landets udvikling af et atomvåben.

Den 1. august ringede præsident Biden til Netanyahu for at rette hårde henstillinger til ham ... og sende yderligere militære styrker. Pentagon arbejdede hurtigt og meddelte den 2. august “justeringer af USA's militære holdning, der skal

forbedre USA's styrkebeskyttelse og øge støtten til Israels forsvar" i form af udstationering af militært udstyr og tusindvis af ansatte i de væbnede styrker.

Verden ser nu på Iran for at se, hvordan landet vil reagere. Larry Johnson mener, at svaret vil være mere omfattende end det, der fulgte efter angrebet på anlægget i Damaskus i april. Dengang sendte Iran hundredvis af droner og missiler af sted mod israelske militæranlæg, og næsten alle blev skudt ned. Vil Iran handle på samme måde i dag? Er verden virkelig afhængig af, at Iran udviser tilbageholdenhed efter et angreb på sit eget territorium på selve dagen for præsidentens indsættelse? Vil Israel angribe Iran forebyggende? Situationen er klar til at eksplodere, og enhver gnist kan betyde enden.

Som om den umiddelbare trussel ikke var nok, så overvej konsekvenserne af den fælles erklæring fra USA og Tyskland den 10. juli, som blev udsendt i forbindelse med NATO-topmødet. Den korte erklæring lyder i sin helhed:

"USA vil begynde episodiske udstationeringer af de langtrækkende affyringskapaciteter i sit såkaldte Multi-Domain Task Force i Tyskland i 2026 som led i planlægningen af en varig udstationering af disse kapaciteter i fremtiden. Når de er fuldt udviklede, vil disse konventionelle langtrækkende affyringsenheder omfatte SM-6, Tomahawk og hypersoniske våben under udvikling, som har betydeligt længere rækkevidde end de nuværende landbaserede affyringsenheder i Europa. Udøvelsen af disse avancerede kapaciteter vil demonstrere USA's engagement i NATO og dets bidrag til europæisk integreret afskrækkelse."

Placeringen af hypersoniske langdistancemissiler i Tyskland kan efterlade Moskva med kun tre eller fire minutters advarsel om et atomart angreb, advarede MIT-professor Ted Postol, som sammenlignede det med en ny Cuba-krise, men en, som det måske ville være umuligt at komme sig over. "Det er virkelig vanvittigt," sagde han.

Postol har ret.

Men hvordan ville *sund fornuft* se ud i dag?

Årsdagene den 6. og 9. august for atombomberne over Japan i 1945 giver mulighed for meningsfuld refleksion.

“Jeg er helt overbevist om, at menneskeheden er i stand til at tænke fornuftigt!” udbød Helga Zepp-LaRouche på Den Internationale Fredskoalitions møde den 2. august. “Vi er den intelligente art; vi har produceret en utrolig rigdom af opdagelser. Vi har bragt menneskeheden op fra et meget lavt niveau af befolkningstæthed på måske 1 million mennesker på planeten, og nu er vi 8 milliarder. Tænk hvis hver af disse 8 milliarder, hvis de udvikles ordentligt, kunne blive et geni som Beethoven, Einstein, Konfucius og så mange andre store begavelser. Jeg tror på kraften i den menneskelige arts kreativitet, at vi er på nippet til enten at ødelægge os selv eller skabe en orden, som gør det muligt for hvert eneste land på planeten at overleve, hvis vi bliver enige om begrebet suverænitet og lighed for alle disse lande.

“Så selv om det ser meget desperat ud lige nu, tror jeg, det er meget vigtigt at fastholde denne vision om, hvor vi skal hen for at løse disse problemer...”

Menneskearten er helt unik blandt alt kendt liv, og dens økonomiske, sociale og øvrige organisation bør afspejle denne menneskelige karakter. Uendelige fremskridt – videnskabelige, økonomiske, kulturelle og moralske – er vores sande skæbne. Ved for altid at overvinde menneskehedens oligarkiske ungdomsfase kan vi nå frem til en fremtid i stjernerne og bygge en bedre morgendag, i stedet for at kæmpe om de ressourcer, der er skabt af fortidens gerninger.

Mere end tusind byer er vært for demonstrationer den 6. august. Deltag i en af dem. Og organisér for at det næste møde i Den Internationale Fredskoalition den 9. august bliver et rigtigt gennembrud. Kom til den diskussion forberedt med

rapporter om jeres aktiviteter og en vilje til at forpligte jer til at handle.

Verden som helhed, gennem FN selv, kan agere via Generalforsamlingen under FN's resolution 377, "Uniting for Peace". LaRouche-bevægelsen arbejder på at fokusere en sådan indsats.

Foto: Creative Commons

Møde i Den Internationale Fredskoalition, nr. 61, fredag den 2. august 2024

Ikke korrekturlæst

Møde i Den Internationale Fredskoalition, nr. 61, fredag den 2. august 2024

DENNIS SMALL: Velkommen til alle. Dette er det 61. møde i træk i Den Internationale Fredskoalition. Mit navn er Dennis Small; jeg ordstyrer dette møde sammen med Dennis Speed. IPC har, som jeg nævnte, holdt møde i 61 uger. Initiativtageren til IPC er Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Instituttet. Hun vil være vores første taler i dag. Vi gennemfører dette møde i webinarformat, fordi vi har haft nogle ret avancerede sikkerhedsangreb mod vores enkle Zoom-møde, så vi stoler på, at I forstår nødvendigheden af at håndtere tingene på denne måde.

For at introducere Helga Zepp-LaRouche vil jeg blot sige, at

til denne diskussion, som er præsenteret under overskriften, "Er dette det sidste opråb til at stoppe Tredje Verdenskrig", hendes påtrængende opfordring den 23. juli til at etablere et Fornuftens Råd for at tackle den globale krise, tror jeg burde være mere end tydelig for alle, der har deltaget i disse møder. Den sidste uges udvikling, svimlende begivenheder, meget skræmmende begivenheder, med de målrettede mord og krænkelser af suverænitet, der er i gang i forskellige lande, har bragt verden på randen af atomkrig på et andet område – efter det ukrainske område, nu det sydvestasiatiske område. For at diskutere det, forklare både hvad der foregår, og også komme med løsningsforslag, vil jeg gerne introducere Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Instituttet.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: God dag til jer alle. Tak skal du have, Dennis. Som du lige sagde, har vi i de seneste uger primært fokuseret på krisen omkring Ukraine, men vi glemmer naturligvis aldrig det folkemord, der foregår i Gaza. Men den seneste udvikling med det målrettede mord på først Hizbollah-lederen Fuad Shukr og dagen efter på Hamas' chefforhandler, tidligere premierminister Ismail Haniyeh, i Teheran i forbindelse med indsættelsen af Irans nye præsident, har bragt verden på randen af ikke bare en ny krig, men denne krig kan hurtigt blive regional og endda mere omfattende end som så.

Det faktum, at man valgte at dræbe Haniyeh i Teheran, er naturligvis et klart signal: Hvis man skyder sin vigtigste forhandler i det formodede forsøg på at få en våbenhvile og en gidselaftale, udtrykker man ret klart, at den mulighed ikke er det, man sigter efter. Den iranske regering har allerede reageret ved at sige, at de først og fremmest beskylder USA for at være medskyldig i beslutningen, i handlingen og for at støtte den, og at de, der gjorde det, vil fortryde deres handling.

Det, der derfor truer, er en potentiel krig med Libanon, mellem Israel og Libanon, som man normalt vil sige er temmelig selvmorderisk set fra et militært synspunkt, fordi Hizbollah

er en meget betydelig militær styrke sammenlignet med Hamas. De har omkring 150.000 missiler og ville under alle omstændigheder forårsage meget, meget alvorlig skade på Israel, hvis det kom til en krig. Men hvis man ser på begivenhedernes gang, er det klart, at Netanyahus rejse til USA, hvor han talte til begge Kongressens kamre og fik 58 stående ovationer. Der var omkring 100 kongresmedlemmer fraværende, som slet ikke deltog, men det ser ud til, at alle de andre gav ham 58 ovationer, mange af dem stående. Og da han også mødtes med præsident Biden og tog til Mar-a-Lago for at mødes med Trump, kunne han helt klart vende tilbage og sige, at han har grønt lys fra USA, som befinder sig i en valgkamp, og derfor ikke vil gøre noget for at hindre Israel i at gennemføre sine planer.

Hvad er Netanyahus motiver? Han er i en ret desperat situation, for hvis krigen stopper, er det meget sandsynligt, at der bliver afholdt nyvalg: Han ville være ude og måske endda blive fængslet, så han har en grund til at fortsætte krigen. Hvis man ser på den vedvarende politik i Gaza, hvor der ifølge det britiske lægetidsskrift Lancet ikke er blevet dræbt 39.000 palæstinensere siden oktober, men ifølge {Lancet} snarere 186.000, og professor Mearsheimer udtalte endda, at det sandsynlige tal er 250.000 dræbte. Der er tale om et komplet mareridt, for nu kommer der stort set ingen fødevarer ind i Gaza længere. Der er en forfærdelig medicinsk krise, hvor sygdomme, der var forsvundet, kommer tilbage, og det ligner virkelig en komplet udryddelsespolitik mod palæstinenserne.

Så hvorfor skulle disse målrettede mord på Shukr og Haniyeh finde sted? Den eneste konklusion, man kan drage, er, at Israel er så sikker på, at USA vil bakke dem op, at de turde gøre disse ting. Faktisk var det eneste, der kom fra Blinken og forsvarsminister Austin som kommentar til mordet på Haniyeh, at sige, at hvis Israel bliver angrebet, vil USA naturligvis komme Israel til undsætning. Det er det modsatte af at sige: "Nej, Israel skal stoppe, de skal ikke gøre det

her." Det er praktisk talt et grønt lys.

Så det er en meget, meget alvorlig situation, og jeg kan kun sige, at hvis man læser artiklen fra 30. juli i magasinet Foreign Policy med overskriften "Ville USA overveje at myrde Putin?". Dette er den førende udenrigspolitiske tænketanks magasin, og de diskuterer muligheden for at myrde lederen af verdens mægtigste atomart bevæbnede nation. De gennemgår historien om at vælte regeringer – Mossadegh i 1953, Allende i Chile den 11. september 1973, de mange forsøg på at dræbe Castro, og naturligvis går de derefter ind i en virkelig uhyggelig hårrejsende diskussion om "Hvem kunne udføre et attentat mod Putin?" De gennemgår alle de mennesker, der er tæt på i hans sikkerhedsapparat, og det gøres med en sådan nøjagtighed, at enhver, der læser denne artikel, må komme til den konklusion, at der har været seriøse overvejelser om, hvis man ville dræbe Putin, hvordan ville man så gøre det? Og det synes jeg mildest talt er et fuldstændigt sammenbrud af enhver form for høflighed i internationale relationer og diplomati. Jeg kan kun sige til det kollektive Vesten, som tror, at de er den åh-så-gode regelbaserede orden, at denne artikel virkelig er utrolig, og at den burde være en del af den politiske diskussion i hvert eneste land.

Nu bare for at nævne et par andre optrapninger, som er en del af billedet: I det mindste et lille antal F-16-fly er tilsyneladende ankommet til Ukraine. I alt skulle det blive til 50 i den næste periode, måske ikke alle i år, men 20 skulle ankomme i år. Rusland har allerede sagt, at de vil udslette disse fly. Så det er en klar optrapning. Og så er det naturligvis stadig elefanten i rummet, hvad Scholz sagde efter NATO-topmødet, da han sagde: "USA traf beslutningen om at installere langtrækkende missiler i Tyskland, og det var en god beslutning." I mellemtiden er en ret sen, men nødvendig begyndelse på et slagsmål startet i det tyske parlament, hvor nogle SPD-medlemmer, fraktionsleder Rolf Mützenich og nogle andre, Stegner og så videre, har sagt, at dette kræver en

debat i parlamentet. Jeg kan kun sige, at eftersom disse missiler først skal installeres i 2026, må vi genskabe en stærk fredsbevægelse, mindst lige så stærk som i begyndelsen af 1980'erne, for at stoppe det. Fordi det gør Tyskland til et mål i en krig, hvor – hvis det skulle ske – Tyskland ikke har nogen chance for at overleve. Hvorfor skulle vi derfor acceptere at gennemføre en strategi, som i værste fald ikke giver Tyskland mulighed for at eksistere? Så den skal imødegås med alle midler.

Et sidste ord om udviklingen i USA: Trump havde nævnt, at han mente, at det ville være et kup, hvis Biden blev fjernet som kandidat til den næste valgperiode. Jeg ved ikke, om ordet kup er det rigtige, men det viste i hvert fald de knap så demokratiske procedurer i Det Demokratiske Parti. For der er troværdige rapporter om, at dette blev orkestreret af tidligere præsident Obama, og at en afgørende rolle i det afgørende øjeblik blev spillet af Nancy Pelosi, som angiveligt sagde til Biden: "Vi kan enten gøre det på den pæne måde eller ikke så pænt" og truede med at påberåbe sig det 25. forfatningstillæg. Hvis man lytter til tonen i dette, lyder det mere som Chicago-mafiaen, der giver dig et tilbud, du ikke kan afslå, end som en demokratisk dialog mellem civiliserede mennesker.

Til sidst vil jeg sige, at den strategiske situation er under fuldstændig forvandling. Intet er det samme den næste dag som før. Vi har sagt det mange gange, at det, der ligger bag alt dette, er transformationen af et system, der varede i 500 år – kolonisystemet, som erstattes af fremkomsten af et nyt økonomisk system, hvor BRIKS-Plus, de andre organisationer som SCO, ASEAN og andre, er i færd med at danne et nyt økonomisk system, hvor landene i det Globale Syd ønsker at komme ud af deres tilstand af underudvikling og fattigdom. Og det er tilsyneladende det geostrategiske spørgsmål, hvorfor NATO mener, at de er nødt til at føre en samtidig krig mod Rusland og Kina, som der er en aktiv debat om i USA. Er USA klar til

sådan en dobbeltskyld, eller skal de først have en militær opbygning? Igen en fuldstændig vanvittig præmis, for hvis man tænker i de baner, taler man om tredje verdenskrig.

Det er ret fascinerende, at EU langt fra er forenet. Hvis man på den ene side ser på Bruxelles, von der Leyen og så videre, så har EU mistet al selvstændighed. De opfører sig som en total vasal for den angloamerikanske NATO-politik. Men hvis man ser lidt nærmere på det, ser man, at enheden hurtigt falder fra hinanden, ikke mindst på grund af den modige indgriben fra Ungarns premierminister Orbán, som med sin diplomatiske mission rejste til Kiev, Moskva, Beijing, Washington og Mar-a-Lago dagen efter, at Ungarn overtog EU-formandskabet for Det Europæiske Råd. Og han promoverer en fredsplan, som får opbakning fra Kina, Brasilien, Indien og mange andre lande. Orbán har også holdt en helt utrolig tale i Rumænien, hvor han tager det samme emne op, nemlig at vi ser en transformation, som ikke er set i 500 år. Han beskriver dybest set ret præcist, hvad der er Vestens problem: Nemlig at de har opgivet forestillingen om nationalstaten og alle de traditionelle værdier, der følger med, og at magtens centrum er ved at flytte sig til Asien. Han kommer til en lignende konklusion som den, vi har diskuteret her mange gange, nemlig at udvejen er at samarbejde med dette nye system.

Jeg kan kun sige, at vi sidder på en regulær krudttønde. Vi kan se en optrapning til en global krig over Ukraine, over Mellemøsten og også dette forsøg på at lave et globalt NATO i Indo-Stillehavet, som også er i fuld gang. Det er absolut farlige udviklinger, som skal korrigeres og ændres. Derfor mener jeg virkelig, at denne idé om et Fornuftens Råd med vigtige mennesker fra mange, hvis ikke alle lande, der træder frem for at tilbyde en fornuftig løsning, er noget, vi aktivt bør diskutere. Jeg kan kun sige, at det er et koncept, der vækker stor genklang, ud fra nogle foreløbige organiseringer. Og det kan naturligvis kun offentliggøres, hvis vi har et tilstrækkeligt antal af sådanne mennesker, som er villige til

at træde frem på denne måde.

Dette var alt, hvad jeg ville sige i begyndelsen, og jeg kan kun sige, at organiseringen af denne organisation for at forsøge at forene den internationale fredsbevægelse er mere påtrængende end nogensinde før, og derfor hilser jeg alle jer, der er samlet her i dag.

Bemærkninger under diskussionen

ZEPP-LAROUCHE: Jeg vil gerne tage fat på det, som Dr. Awad sagde. Jeg er fuldt ud klar over, at det forslag, vi har fremsat om en Oase-plan, i betragtning af den nuværende fare for en regional krig, ikke ser særlig sandsynligt ud. Men jeg tror stadig, at ideen om at have en økonomisk udviklingsplan, som virkelig ville være til gavn for alle landene i hele regionen – faktisk regionen fra Indien til Middelhavet, fra Kaukasus til Golfen – det er virkelig et stort geostrategisk område, som er en slags knudepunkt mellem Asien, Afrika og Europa. I oldtiden, med den gamle Silkevej, var dette et blomstrende område i verden, et knudepunkt for udveksling af varer, teknologier, kultur, de smukke byer for 2.000 år siden, alt fra Samarkand til Damaskus og andre steder. Jeg tror, at når man ser tilbage på historien, bliver man nogle gange mindet om, at der var bedre tider, og at man gennem en fælles indsats kan skabe en bedre fremtid. Og forudsat at vi ikke får denne krise til at eksplodere i en regional eller endda global krig, tror jeg, at tiden vil komme, for ideen om at have en oase-plan på bordet – vi fortsætter med at organisere os for den, og jeg vil opfordre alle i denne samtale til at hjælpe os med at gøre det: Ideen er at afholde flere seminarer i forskellige hovedstæder i verden eller andre byer og så til sidst engagere nogle af regionens regeringer. For økonomisk udvikling er vejen til fred, så jeg synes ikke, vi skal udelade det perspektiv.

Og generelt kan jeg kun sige, at ideen om at tænke i et helt nyt paradigme, en ny international sikkerheds- og

udviklingsarkitektur, som skal tage højde for alle lande. For jeg tror, at hvis man udelader en region i verden, eller endda et land i verden, så er det et springbræt til den næste krig. Jeg er helt overbevist om, at menneskeheden er i stand til at tænke fornuftigt! Vi er den intelligente art, vi har produceret en utrolig rigdom af opdagelser. Vi har bragt menneskeheden fra et meget lavt niveau af befolkningstæthed på måske 1 million mennesker på planeten, og nu er vi 8 milliarder. Hvis man tænker på, at hver af disse 8 milliarder, hvis de udvikles ordentligt, kan blive et geni som Beethoven, Einstein, Konfucius og så mange andre store hjerner. Jeg tror på kraften i den menneskelige arts kreativitet, at vi er på nippet til enten at ødelægge os selv eller skabe en orden, som gør det muligt for hvert eneste land på planeten at overleve, hvis vi bliver enige om begrebet suverænitet og lighed for alle disse lande.

Så selv om det ser meget desperat ud lige nu, tror jeg, det er meget vigtigt at fastholde denne vision om, hvor vi skal hen for at løse disse problemer. Jeg tror, at denne idé om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur i traditionen fra Den Westfalske Fred er mere påtrængende end nogensinde før.

{Afsluttende bemærkninger

ZEPP-LAROUCHE: Jeg vil gerne opfordre folk til at tage resolutionen fra Chandra Muzaffar til sig og hjælpe os med at sætte den på den internationale dagsorden. Det kan du gøre på mange, mange måder. Du kan tale med blogs, du kender til, du kan gå til konsulaterne i alle disse lande, hvad du end kan gøre for at give det momentum. Eller du kan bare tage kontakt til os, så sender vi ud fra et centralt sted. Afhængigt af hvor du er, kan du lave fælles interventioner med os. Men jeg beder jer faktisk om at hjælpe os med at sætte fokus på folkedrabet i Gaza og faren for en større krig ved FN's generalforsamling. Jeg tror, at det er det eneste forum, der er tilbage. For FN's Sikkerhedsråd nåede ikke engang frem til

en fælles erklæring i denne uge, efter at de havde haft denne særlige session, fordi der var så mange afvigende synspunkter. Det gør det bare klart, at FN's Sikkerhedsråd under de nuværende forhold ikke udfører den opgave, det burde have, og derfor er FN's Generalforsamling virkelig det eneste forum, der er tilbage.

Så det er én ting.

Dernæst vil jeg opfordre jer alle til at hjælpe os med at lave demonstrationer – der er arrangementer i omkring 1.000 byer på Hiroshima-dagen den 6. august, men vores arrangement er den 9. august. Uanset hvor der er demonstrationer, så mobiliser til dem, deltag i dem – ikke kun dig selv, men få også andre organisationer til at tage derhen. Derefter skal vi blive ved med at opbygge ideen om massedemonstrationer frem til den 1. september, som er den internationale fredsdag. Så det er meget konkrete begivenheder for den næste periode. Og hjælp os med at gøre næste uges IPC-møde til et stort, stort gennembrud, for vi er nødt til at samle vores kræfter og blive flere.

Jeg vil også gerne gentage idéen om, at du skal abonnere på EIR Daily Alert, fordi du intetsteds får et bedre resumé og en strategisk vurdering på dag-til-dag-niveau, plus dybdegående nyheder, analyseret ud fra vores 50 års erfaring. Så vær venlig at abonnere på det: Det er meget billigt, og det er ikke et spørgsmål om penge.

Lad mig så til sidst sige et opklarende ord om ideen om Fornuftens Råd. Selvom jeg absolut går ind for snart at skabe en platform, hvor det kan komme med meningsfulde forslag, tror jeg, at vi først skal tage et andet skridt. Vi er nødt til at se ud i hvert eneste land på planeten, hvor de mest integrerede, vidende, moralsk absolut førende mennesker er, som f.eks. har været i tidligere regeringspositioner, tidligere militærfolk, tidligere kirke- og religionsfolk, andre, videnskabsfolk, kunstnere af enestående kvalitet – mennesker, som virkelig gennem deres livsværk har bidraget med

noget til at træde frem i denne utrolige krise for hele menneskeheden, og skabe en institution, som er værdig til menneskets værdighed og menneskehedens karakter som en kreativ art. For det er som en moralsk test: Har vi som menneskehed skabt den lederskabskvalitet, der skal til for at træde frem i denne krisetid og komme med løsninger? For at det skal fungere, kan vi ikke bare invitere alle, der er velmenende, men det skal være de to eller fem eller et hvilket som helst antal af de bedste mennesker i hver nation, som passer til disse kvalifikationer, og vi skal handle hurtigt, for krisen er meget akut.

Så jeg vil bede jer om, at hvis I kender sådan en fremragende person i jeres land eller i andre lande, så kom frem og fortæl os, hvem de er, og om I kan hjælpe os med at komme i kontakt med dem. Vi har allerede – jeg ved ikke præcis, hvad det seneste tal er – men jeg vil sige, at vi allerede har næsten et dusin mennesker fra forskellige lande. Men jeg vil ikke bare gøre det til en massebegivenhed, for det skal virkelig være det bedste af, hvad menneskeheden har frembragt, i det mindste tilnærmelsesvis. Og når man så har samlet den gruppe – i det mindste en kerne af en sådan gruppe – bør disse mennesker træde frem med en kommunikation til verden. Og derefter kan vi skabe en platform for løbende kommunikation og arbejde. Men det første skridt er at organisere folk og konstituere dette Fornuftens Råd, så det kan komme i aktion. Så hvis du har nogen i tankerne, som passer til dette – og jeg kan kun fortælle dig fra min egen organisering, at jeg havde flere fremragende diskussioner. Konceptet er let at forstå, nemlig at man har brug for en ny institution med moralsk integritet hævet over partipolitik, over den sædvanlige form for skænderi og polemik og hvad ved jeg. Så hvis du kender sådan nogle mennesker og kan hjælpe med at organisere det, så tråd endelig frem.

Det var egentlig alt, hvad jeg ville sige. Men det er klart, at krisen er af en sådan karakter, at vi virkelig er nødt til

at forstærke vores indsats og trække flere mennesker ind i det så hurtigt som muligt. Så jeg håber at se dig og mange flere i næste uge.

SPEED: Mange tak, Helga. Dennis, for at vende tilbage til dig, vil jeg gerne stille et spørgsmål, hvis du kender svaret: Hvor mange nationer har vi haft på disse møder? For man kan også tænke på næste uge. Vi havde f.eks. 1.000 mennesker eller noget i den stil, men vi havde en meget bred repræsentation af nationer. Jeg tænkte bare på, om vi egentlig ved, hvor mange der har været med?

SMALL: Jeg kender ikke det nøjagtige antal, men det var et sted mellem 30 og 40 nationer.

Er det sidste udkald for at stoppe tredje verdenskrig?

Ikke korrekturlæst

DENNIS SMALL

1. august 2024 . EIRNS

Da Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche tilbage i midten af juni i år udtalte, at de næste 4-5 måneder op til det amerikanske præsidentvalg den 5. november "vil være – efter min mening – helt afgørende for, om vi ender i Tredje Verdenskrig, eller om vi kan gå over til et nyt paradigme", var der måske mange, der mente, at hendes prognose var overdrevet eller overvurderet.

Den 9.-11. juli mødtes NATO's statsoverhoveder i Washington D.C. og meddelte, at ingen nation eller politisk leder ville

få lov til at stå i vejen for det angloamerikanske etablissemments ønske om krig mod Rusland og Kina.

Den 13. juli blev præsidentkandidat Donald Trump næsten myrdet i Butler, Pennsylvania, ved hjælp af skandaløse sikkerheds mangler udført af Secret Service selv.

Den 24. juli talte Israels premierminister Benjamin Netanyahu til en fælles samling i den amerikanske kongres og fik over 50 stående bifald for sin opfordring til optrapning af Israels kampagne med den brændte jord for at udslette Palæstina – og alle palæstinensere – og for at udvide krigen til Iran med direkte amerikansk involvering.

Den 30. juli udførte Israel et målrettet mord på den øverste Hizbollah-kommandant Fuad Shukr i Libanon og truede også med en omfattende invasion af landet – for derefter at give det Gaza-behandlingen.

Og den 31. juli udførte Israel – med tydelig opbakning fra "Biden"-administrationen – endnu et målrettet mord, denne gang på Ismail Haniyeh, Hamas' øverste politiske leder og chefforhandler for en aftale om våbenhvile og frigivelse af gidsler, som havde deltaget i præsidentens edsaflæggelse i Teheran, Iran. Målet med angrebet er at fremkalde en voldsom gengældelse fra Iran og udvide krigen til en omfattende konflikt. Med amerikanske krigsskibe på vej til regionen og forsvarsminister Lloyd Austin, der har meddelt, at det amerikanske militær er klar til at forsvare Israel, hvis det bliver angrebet, er den strategiske pistol spændt og klar til at blive affyret med et øjeblikks varsel.

Verden står faktisk på randen af en generel atomkrig mellem USA og Rusland – præcis som Helga Zepp-LaRouche har advaret om.

En anden, mindre bemærket, men lige så afgørende front i den samme globale kamp er den finansielle og økonomiske krigsførelse, der føres mod lande, som enten er en del af

BRIKS eller har erklæret deres hensigt om at tilslutte sig BRIKS – det globale alternativ, der organiseres som erstatning for det bankerotte finanssystem i City of London og Wall Street. Argentina, Etiopien, Egypten, Sydafrika, Bangladesh, Brasilien og nu det kaotiske Venezuela er blevet ramt af finansiell krigsførelse og sanktioner samt farverevolutionære destabiliseringsoperationer i et desperat forsøg på at sikre, at topmødet i BRIKS i Kazan i Rusland den 22.-24. oktober bliver saboteret.

Overvej, hvor sårbare de fleste udviklingslande er over for sådanne operationer. Ifølge en rapport, der blev offentliggjort den 31. juli af Debt Relief International, er den gennemsnitlige gældsforpligtelse på udviklingslandenes budgetter rekordhøj, nemlig 42,2 % af de samlede udgifter. Med andre ord skal disse lande betale næsten *halvdelen* af hele deres statsbudget som afgift til det konkursramte finanssystem i City of London og Wall Street, før de kan bruge en eneste krone på sundhed, uddannelse, fattigdomsbekæmpelse, infrastruktur og andre nødvendige programmer. For slet ikke at tale om derivatkræftens overtagelse af hele det globale finanssystem, som nu beløber sig til ca. 2,1 billioner dollars.

En sådan situation kan og vil ikke vare ved. Den Globale Majoritet har gjort det klart, at fem århundreders kolonialisme er forbi, og at en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur er under opbygning. Vil Vesten tillade London og NATO at insistere på at gå i krig for at forsøge at stoppe denne proces og redde Wall Street, eller kan vi få fornuften til at sejre?

Helga Zepp-LaRouche fortalte et internationalt webcast-publikum den 31. juli om sit begreb bag opfordringen til at danne et Fornuftens Råd:

“Folk er nødt til at have modet til at træde frem og sige: Vi står på randen af en afgrund af ødelæggelse af alt, og derfor tilbyder vi et andet sæt politikker. Og det kræver mod.... Vi er

nødt til at gå tilbage og genoplive de bedste traditioner i den europæiske civilisation, som er den gamle græske tradition med Sokrates og Platon, de store tragediedigtere, nogle af de store billedhuggere, selve ideen om det gode, det smukke og sandheden som én, som var en af kerneideerne i den periode. Og hvordan den idé blev genoplivet i den italienske renæssance, den gyldne renæssance i det 15. århundrede, som overvandt den mørke middelalder i det 14. århundrede, hvilket var et af de gigantiske bidrag, der virkelig lagde grundlaget for den europæiske civilisation i de følgende 600 år.”

Det strategiske behov for en klassisk renæssance

Webcast med Helga Zepp-LaRouche grundlægger og formand for Schiller Instituttet

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 31. juli 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 31. juli 2024. Jeg hedder Harley Schlanger og er jeres vært. Du kan sende spørgsmål og kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org eller sende dem til YouTube-chatten.

Helga, vi har haft to meget alvorlige provokationer i de sidste to dage: Mordet på en Hizbollah-leder i Beirut og i går drabet på Ismail Haniyeh, en leder af Hamas, i Teheran. Det sker, efter at Israels premierminister Benjamin Netanyahu talte i den amerikanske kongres og sagde, at Israel er parat til at gå i krig mod Iran og ønsker, at USA skal være en partner i den forbindelse. Tror du, at dette varsler en større regional krig? Og er der noget, der kan gøres for at forhindre Israel i at fortsætte sit drabsorgie?

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, vi er på randen af en katastrofe, hvis denne kurs ikke vendes, for Netanyahus besøg i USA havde tydeligvis ét hovedformål: At sikre, at USA ville bakke op om alt, hvad Netanyahu ville gøre, og desværre, i betragtning af den amerikanske kongres' utrolige optræden, som klappede og afbrød Netanyahu 58 gange, herunder med stående ovationer, hvilket dybest set signalerede hele vejen, at USA er på Israels side. Og forsvarsminister Austin sagde, da han blev spurgt, hvad USA's holdning ville være, at det var det eneste svar, at USA ville stå sammen med Israel og forsvare Israel.

Det er en utrolig situation. Jeg tror, vi er på randen af ikke bare en regional krig: Et skridt mere, og det bliver en regional krig, der involverer Libanon, Israel og måske endda Iran. Og så er spørgsmålet, om USA støtter Israel hele vejen, så er det klart, at Iran, som har styrket sit forhold til Rusland og Kina meget i den seneste tid, at vi på få øjeblikke, på få øjeblikke, kan være på randen af en global atomkrig.

Og det er så absolut modbydeligt, at jeg tror, at det eneste, der kan gøres, og som ville være effektivt, ville være, at USA ændrer holdning og dybest set beder Israel om at stoppe. Intet andet vil fungere.

Så jeg synes, det er forfærdeligt, og det er endnu et skridt, der viser den totale foragt for det vestlige system, om du

vil, eller det kollektive Vesten, eller USA-NATO, hele den alliance – total mangel på respekt for lovlighed, total mangel på respekt for noget som helst: Bare mind dig selv om, at Den Internationale Domstol for ikke så længe siden afsagde to kendelser. Den Internationale Straffedomstol udpegede Netanyahu som krigsforbryder, og derefter afgjorde Den Internationale Domstol, at alle Israels bosættelser på Vestbredden, i Østjerusalem og i Gaza og på Golanhøjderne er ulovlige, og derfor er hele bosættelsespolitikken ulovlig. Det sætter verden på afgrundens rand, og det viser bare, at løsningen på nuværende tidspunkt desværre kun kan komme fra USA, og det ser ikke særlig lovende ud, da Kongressen ser ud til at være helt i lommen på dem, der finansierer kongresmedlemmernes og senatorernes kampagner. Og i betragtning af, at Biden-administrationen ikke har gjort noget for at holde Netanyahu tilbage fra det, han gør i Gaza. Og hvad der bliver Trumps politik, som endnu ikke er i nærheden af Det Hvide Hus, er naturligvis et åbent spørgsmål. Så det ser virkelig dystert ud.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra D-, som sender spørgsmål ind med jævne mellemrum. Han spørger: "Var mordet på Haniyeh et kalkuleret forsøg på at redde Netanyahus egen hals?" Vi har et andet spørgsmål om mordet på Haniyeh: "Støttede han Kinas rolle i den palæstinensiske forsoning? Og kan mordet på ham derfor ses som en reaktion på Kinas rolle i Mellemmøsten?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at svaret på begge spørgsmål er ja. For Netanyahu er tydeligvis klar over – for det første med en voksende opposition i Israel, der var for to dage siden næsten et paladskup i kabinettet, hvor dele af regeringen bakkede op om IDF's handlinger – at han under alle omstændigheder har et rod på hænderne i sin egen koalition. Oppositionen udefra vokser. Og det er klart, at Netanyahu på nuværende tidspunkt driver det hele fremad, i høj grad for at redde sit eget skind. Det er nok ikke det eneste motiv, men det er et meget stærkt motiv.

Hvad angår Ismail Haniyeh, så var han tydeligvis den vigtigste forhandler i bestræbelserne på at få en aftale om gidslerne. Så at dræbe den modpart betyder, at gidselforhandlingerne nu dybest set er i en håbløs situation. Og naturligvis er Kinas bestræbelser på at bevæge sig i retning af en løsning på hele konflikten ved at forene alle de palæstinensiske grupper nu også blevet angrebet.

Så jeg tror helt sikkert, at dette bringer verden på kanten af en katastrofe, og derfor tror jeg, at et initiativ, som Chandra Muzaffar fra Malaysia har opfordret til, og som nu har en resolution om at flytte hele spørgsmålet om hvad der sker i Gaza til FN's Generalforsamling, i betragtning af at der var skakmat i FN's Sikkerhedsråd, tror jeg, at dette nu får den største betydning og bør støttes virkelig stærkt af alle, der ikke kun bekymrer sig om fred i Mellemøsten, men som bekymrer sig om verdensfreden.

SCHLANGER: Du nævnte, at det er noget, USA kunne gøre, men det er højst usandsynligt i betragtning af den politiske ustabilitet i USA og det, vi så i Kongressen. Men vi har et spørgsmål fra en østrigsk blogger, som dækker Sydvestasien, og hun siger, at hun er enig med dig i, at Netanyahu ser ud til at have taget den modtagelse, han fik i Kongressen, som et grønt lys til at gøre, hvad han vil. Så hun spørger: "Er der andre tiltag, der kan gøres mod dem, bortset fra krig, f.eks. i FN, hvor Israel udstødes af FN?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, at Chandra Muzaffars initiativ, og vi vil lægge det ud under programmet, når vi er færdige. Jeg synes, det er nødt til at blive diskuteret internationalt, fordi det er en slags sidste udvej, denne "Uniting for Peace"-klausul, hvor hvis FN's Sikkerhedsråd er bundet, blokeret, som det har været på grund af USA's vedvarende veto, er dette den sidste mulighed for at forelægge hele spørgsmålet for FN's Generalforsamling, og jeg synes, at det bør gøres i nødstilfælde, absolut.

SCHLANGER: Nu har vi et spørgsmål fra en person, der spørger til diskussionen fra sidste uge om Orbán-initiativet. Hvor står det? Er der stadig et træk fra von der Leyen og EU om at fjerne Orbán eller straffe Ungarn? Og er der nogen bevægelse i retning af hans forslag om en fredskonference om Ukraine?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg er sikker på, at han vedvarende organiserer sig for det. Lige nu kan jeg kun sige, at jeg tror, at den polske regering, jeg tror endda, at det var udenrigsministeren (jeg er ikke helt sikker nu), fremsatte et forslag om at smide Orbán ud af EU, men at han angreb og sagde, at hvis han ikke kan lide EU så meget, hvorfor forlader han så ikke EU? Det er måske ikke nogen dårlig idé: Fordi EU i sin nuværende form udelukkende er et instrument for NATO, og der er faktisk ingen forskel på det, NATO gør, med alle provokationerne med Global NATO og alt, hvad det indebærer, og EU. Dette blev cementeret af Ursula von der Leyen, jeg tror, det var for næsten to år siden, da der var [juli 2022] NATO-topmøde i Madrid, og så var det i januar 2023, hvor von der Leyen og Stoltenberg dybest set sagde, at NATO og EU er fuldstændig forenet

Og det har selvfølgelig utrolige konsekvenser, for nu hvor NATO bliver til Globale Syd, foregår der lige nu manøvrer, den tyske forsvarsminister Pistorius løber rundt på Hawaii, og så i Sydkorea og Filippinerne. Hvor der er den latterlige deltagelse af to tyske krigsskibe, der viser den tyske styrke i Stillehavet! Det er en joke, det er latterligt, men det er ikke så latterligt, for det er en del af forsøget på at gå ind i en reel militær opbygning.

Der er lige blevet offentliggjort en ny rapport fra Kommissionen om den nationale forsvarsstrategi i Kongressen, der siger, at USA lige nu ikke ville være forberedt på en samtidig krig med Rusland og Kina, og derfor skal der ske en absolut opbygning af militærproduktionen – held og lykke med det! De har ikke meget produktion tilbage. Men under alle omstændigheder er der et enormt krigspres: Det foregår i Europa. Pistorius er helt i tråd med denne NATO/USA-politik.

Og jeg tror, at situationen virkelig er sådan, at jeg ikke udelukker, at hele situationen kan komme ud af kontrol, enten i Ukraine eller nu med den frygteligt farlige situation i Mellemøsten, men ikke desto mindre bygger de op til den {kommende} krig med Rusland og Kina. Pistorius havde sagt, uden nogen form for fakta, at Rusland ville være parat til at angribe NATO i 2029.

Så det, man ser, er en krigsmani, et militaristisk hysteri, der bygger sig op i landene i Vesten, i en grad, så de tydeligvis taber, fordi alt, hvad de kan tilbyde, er militære alliancer, militær træning – alt det her. Mens Kina går i en helt anden retning, i BRIKS og Bælte og Vej generelt, og tilbyder økonomisk samarbejde, der giver økonomiske fordele til de lande, der samarbejder. Og det eneste svar, folk finder fra Vesten, eller de såkaldte "eliter" i Vesten, på det, er naturligvis en militær oprustning. Og hvis det ikke bliver vendt, vil det føre til civilisationens endeligt: Og det tror jeg, at folk skal have at vide, for de her mennesker leger med atomkrig!

SCHLANGER: Du nævnte Pistorius og situationen i Tyskland. Men lad mig minde folk om, at I lytter til Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Hun har været meget aktiv i opbygningen af Den Internationale Fredskoalition, og vi afholder igen den 61. uge i træk på fredag. Og folk kan finde ud af det og deltage i det, for det er påtrængende, at der kommer en reaktion fra borgerne.

Dette spørgsmål er fra en borger i Tyskland, som sagde: "Hvorfor protesterer De Grønne i den tyske regering ikke mod placeringen i Tyskland af langtrækkende, atomare missiler, som kan ramme Rusland? De Grønne voksede som parti i 1980'erne på grund af deres modstand mod placeringen af amerikanske missiler i Tyskland. Hvad er der sket?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at forvandlingen af et angiveligt pacifistisk parti til det mest krigsliderlige, militaristiske og aggressive parti i hele Tyskland i virkeligheden blev

instrumentaliseret af Joschka Fischer, som i 1999 støttede den illegitime NATO-krig mod Jugoslavien. Og lige siden er denne tendens vokset. Og hvis man ser på, hvad udenrigsminister Annalena Baerbock siger i disse dage, kan man ikke skelne mellem det, hun siger, og det, den amerikanske udenrigsminister Blinken siger, eller nogen af disse krigshøge i USA. Når hun optræder sammen med Blinken i en international sammenhæng, ser det ud, som om de er tvillinger, forbundet ved hofterne, for de siger det samme, de ser endda ens ud, de har det samme mørke blik i øjnene: Pas på!

Nej, jeg synes, at De Grønne er blevet et fuldstændig krigerisk og militaristisk parti. Men jeg synes, at de har mistet enhver karakter som sådan. De er lige nu et supplement til NATO.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål om den politiske situation i USA. John fra Tennessee skriver: "Der er rapporter om, at Harris er mere lydhør over for ideen om at gøre en ende på palæstinenserne lidelser end Biden. Er det muligvis sandt? Eller er det en dækhistorie? For hun støtter fuldt ud krigen i Ukraine."

ZEPP-LAROUICHE: Jeg synes, at Kamala Harris har været en meget lidt lysende, lille person i de sidste 3,5 år. Hun er ikke kommet med nogen væsentlig udtalelse på egen hånd. Nu har hun fordel af en enorm mediehye, og naturligvis forsøger de at appellere til bestemte lag, som unge mennesker, kvindelige vælgere og så videre. Jeg har ingen tiltro til, at hun vil være anderledes end de mennesker, der tydeligvis har kontrolleret Biden-administrationen lige fra begyndelsen: nemlig det, Ray McGovern kalder MICIMATT, det militær-industrielle, kongres-, efterretnings-, medie-, akademiske og tænketankskompleks. Og jeg kan kun sige, at de eneste fornuftige stemmer desværre ikke findes i præsidentkampagnen, for også Robert Kennedy har sagt ting om Mellemøsten, som ikke giver meget håb om, at han virkelig forstår hele sagen. Jeg tror, at de eneste fornuftige stemmer kommer fra to uafhængige

kandidater fra New York: Den ene er kandidaten til det amerikanske senat Diane Sare, og den anden er kandidaten til den amerikanske kongres i Bronx CD15, [Jose Vega] . Og jeg kan kun håbe, at en koalition af uafhængige kandidater stiller op sammen med dem for at blive en stærk stemme i denne situation.

SCHLANGER: Her er et spørgsmål fra Vancouver, British Columbia, i Canada, som henviser til det uanstændige optrin ved OL i Paris med en flotille af vogne, som omfattede en skandaløs fremstilling af Leonardo da Vincis {Last Supper}-fresko som en drag queen-ceremoni. Denne person skriver: "Ved du, om Macron havde en finger med i spillet i den blasfemiske skændsel ved åbningen af de olympiske lege i Paris? Og er der en reaktion i Frankrig, især blandt religiøse katolikker, på denne form for skammelig opførsel?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er ret sikker på, at Macron havde noget at skulle have sagt. Jeg ved det ikke med sikkerhed, men jeg vil antage det. I betragtning af, at han lagde så stor vægt på OL, sagde han endda, at efter parlamentsvalget, hvor hans parti klarede sig så dårligt, og den nye regering sandsynligvis vil være ekstremt ustabil, uanset hvad det viser sig at være, at vi skulle glemme alt, lad os nu koncentrere os om OL. Jeg tror, han har en stor investering i OL, og desværre er denne idé, at der nu er benægtelser, der siger, at det ikke var Leonardo da Vincis {Last Supper}, at det var et andet maleri, der portrætterede Dionysios i Grækenland, og så videre; der er en hel debat. Men pointen er, at det var fuldstændig modbydeligt. Det var et angreb på kristendommen. Den franske katolske bispekonference protesterede kraftigt imod det. Men endnu stærkere – og jeg tror, det er et tegn i tiden – var Irans regering, som dybest set sagde, at det var et angreb på en af de førende profeter, Jesus Kristus. Så de udsendte en stærkere protest end nogen i Frankrig, fra den katolske kirke eller endda i Tyskland, hvor biskopperne protesterede.

Men jeg tror, det er sådan – og sandsynligvis hvis vi overlever den nuværende optrapning af situationen i

Mellemøsten og Ukraine, som på ingen måde er mindre farlig – så vil dette billede af den absolutte demonstration af grimhed og degeneration, som det blev demonstreret omkring åbningsceremonien for OL, være som tegnet på et døende imperium. Det er som den sidste fase af Romerriget, hvor alle former for perversiteter voksede, og det er et tegn på, at etableringerne tydeligvis har mistet sansen, ikke kun for kunstnerisk skønhed, men for enhver form for civiliseret opførsel.

Så det er tragisk, men vi kan ikke gøre det til det sidste ord.

Lad mig blot tilføje noget, som jeg burde have nævnt tidligere, til spørgsmålet fra personen fra Tyskland: Ifølge kansler Scholz skal USA's beslutning om at placere langtrækkende missiler i Tyskland fra 2026 forhindres. Og jeg tror, det ville betyde, ikke kun en gentagelse af krisen med mellemdistancemissiler i 1980'erne, Pershing II- og SS-20-krisen, men i den nuværende konstellation, hvor alle atomvåbentraktater praktisk talt er blevet smidt ud, begyndende med USA's ensidige afvisning af ABM-traktaten i 2002 og derefter Trumps opsigelse af INF-traktaten (Intermediate-Range Nuclear Forces) i 2019, svarede Putin på alt dette ved at sige, at hvis disse missiler installeres i Tyskland, vil det have et spejlvendt svar: Det betyder, at de vil opstille mellem- eller langdistancemissiler, som er atomare, og hvis det kommer til nogen form for optrapning, vil det gøre Tyskland og Europa til den atomare slagmark i den kommende tredje verdenskrig.

Og i betragtning af, at en af vores bidragsydere til mange programmer fra Østtyskland, en militæranalytiker, professor Schreiber, for nylig eftertrykkeligt påpegede, at Tyskland ikke er krigsdueligt, ikke krigsklart, som Pistorius siger, hvilket betyder, at hvis du har et tæt befolket område med stærkt industrialiserede regioner, kan du ikke have en krig! Du ødelægger alt! Du ødelægger befolkningen, du ødelægger

industrien, infrastrukturen, så selve Tysklands eksistens vil være på spil, hvis det kommer så vidt. Og derfor tror jeg, at vi er nødt til – og jeg vil bede Den Internationale Fredskoalition om at tage dette op, eftertrykkeligt: Vi er nødt til at gøre folk opmærksomme på, hvad det indebærer: Hvem i USA har ret til at træffe en beslutning, som bringer selve den tyske stats eksistens i fare? Og Scholz, når han siger, at USA traf den beslutning, og at det var en god beslutning, er han så Tysklands kansler, eller er han kansler for USA's 51. stat?

Jeg mener, det skal besvares med en meget klar mobilisering af det tyske folk i gaderne.

SCHLANGER: I den forbindelse, Helga, har vi et spørgsmål fra en person, som tog tråden op fra den diskussion, vi havde i sidste uge om forslaget om Fornuftens Råd. Han skriver, at han nu hører, at [Indiens premierminister Narendra Modi tager til Kiev]. Der har været en række initiativer fra nationer i det Globale Syd og BRIKS for at gribe ind for at stoppe krigspolitikken fra Vesten og den ret klare afvisning af USA's og NATO's krigspolitik. Så han spørger: "Bliver der gjort en indsats for at rekruttere statsoverhoveder fra disse lande, herunder Modi, og ledere af nogle af de afrikanske lande, til at deltage i Fornuftens Råd?"

ZEPP-LAROUCHE: Det håber jeg da. Vi beder grundlæggende alle vores støtter, alle vores aktivister, alle vores institutionelle kontakter om at hjælpe os med at kaste et net ud, så at sige, for at finde de mennesker, der passer til de kvalifikationer. Og jeg vil ikke lægge det bag os, og det er et spørgsmål om diplomati, og regeringer har alle mulige forpligtelser. Men jeg tror, at hvis man ser på interventionerne fra Kina, fra Lula fra Brasilien, fra Modi, fra Erdogan fra Tyrkiet, og du havde gentagne gange afrikanske ledere, der tog til Kiev, tog til Moskva; du havde Vatikanets statssekretær kardinal Pietro Parolin, der rejste til Kiev den 22. juli. Så jeg tror, at nogle af disse regeringer og

institutionelle repræsentanter allerede handler på det niveau. Men jeg tror, at det stadig er en meget hård organisatorisk kamp at forsøge at bringe det hele sammen. Der er allerede, vil jeg sige, et halvt dusin mennesker, der allerede har forpligtet sig til at være en del af dette Fornuftens Råd, og som har den form for institutionel status, der skal til for at være en del af det. Andre overvejer det stadig. Og jeg kan kun bede dig om at hjælpe os med at finde de mennesker: Og det kræver en masse netværk. For det betyder i bund og grund, at folk skal have modet til at træde frem og sige: "Vi står på randen af afgrundens ødelæggelse af alt, og derfor tilbyder vi et andet sæt politikker." Og det kræver mod.

Så den bedste måde at støtte en sådan indsats på er, at jo flere mennesker, der bliver involveret og hjælper med at organisere det, jo større er sandsynligheden for, at det lykkes.

SCHLANGER: Jeg har et sidste spørgsmål, som har at gøre med din betydelige indgriben i sidste weekend i en præsentation på Orvieto Forum i Italien, hvor du udsendte en opfordring til en ny klassisk renæssance for at imødegå den organiserede degenerering af kulturen i Vesten. Som jeg ser det, var din præsentation en uddybning af det tema, der ligger til grund for dine "Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur" Som du skrev i det tiende princip: "Den grundlæggende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket grundlæggende er godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed", og at det er det, der giver menneskeheden evnen til at overvinde ondskaben.

På den baggrund blev din opfordring til en klassisk renæssance godt modtaget i Orvieto. "Tror du, at det stadig er muligt at redde civilisationen i betragtning af degenereringen af de accepterede kulturelle normer, der fremmes af den dominerende mediekultur?"

Og hvis du har lyst til at sige noget om konferencen, tror

jeg, det ville være meget nyttigt.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, det, du citerer der, er mit svar til den organisation, der inviterede mig til at deltage i konferencen, som er et nyt parti i Italien. Det hedder "Indipendenza" eller "Uafhængighed". Og jeg var meget imponeret over, hvad nogle af de ledende personer sagde, som havde arrangeret konferencen i den smukke, faktisk middelalderlige by Orvieto, som ligger på toppen af en bakke. Den har en meget berømt katedral fra det 14. århundrede, utrolig smuk. Og vejene er for smalle til, at biler kan køre igennem. Den har en utrolig charme fra den tid, hvor den blev bygget.

Under alle omstændigheder påpegede arrangørerne af Indipendenza på denne konference, at dette er den anden bølge af forsøg på at skabe suveræne bevægelser, der slipper kontrollen fra overnationale bureaukratier som EU, og at de ikke ønsker at gentage fejlene fra den første suveræne bevægelse, som var at følge neoliberale økonomiske politikker og tillade islamofobiske tendenser. Og så opfordrede de også til en genoplivning af den græsk-romersk-kristne kultur.

Så jeg følte mig meget, meget opmuntret af det til at pege på det faktum, at vi er nødt til at gå tilbage og genoplive de bedste traditioner i den europæiske civilisation, som er den gamle græske tradition med Sokrates og Platon, de store tragediedigtere, nogle af de store billedhuggere, selve ideen om det gode, det smukke og sandheden som en enhed, som var en af kerneideerne i den periode. Og hvordan den idé blev genoplivet i den italienske renæssance, den gyldne renæssance i det 15. århundrede, som overvandt den mørke middelalder i det 14. århundrede, hvilket var et af de gigantiske bidrag, der virkelig lagde grundlaget for den europæiske civilisation i de følgende 600 år.

Jeg tror, at ideen om at gå tilbage til de største ideer fra Dante, Petrarca, Brunelleschi, arkitekten, der skabte domkirken i Firenze, og mange smukke ideer, der kom ud af den gyldne renæssance, ikke mindst ideen om den suveræne

nationalstat, som var en kombination af den stigende urbanisering i den periode, men især Nicolaus af Cusas koncept, som for første gang udviklede ideen om, at regeringen kun er legitim, hvis den har de regeredes samtykke, og at man er nødt til at have et repræsentativt gensidigt system mellem regeringen og de regerede, formidlet af de valgte repræsentanter, som det absolutte springbræt til at skabe grundlaget for national suverænitet: at det koncept ikke har noget at gøre med chauvinisme eller imperialism. For folk siger altid: "Ja, men to verdenskrige blev skabt af overdreven nationalisme." Det er ikke sandt! To verdenskrige blev skabt af imperier, af imperialism. Og nationalstaten, den suveræne nationalstat, var en af den europæiske civilisations store bedrifter, som er relevant for, du ved, hvis vi vil have nogen form for fredelig orden i dag, skal den starte med de fem principper for fredelig sameksistens, den skal starte med konceptet om alles absolutte suverænitet som grundlaget for enhver form for fredelig sameksistens.

Så jeg synes, det var en meget vigtig konference, og jeg er sikker på, at disse ideer vil give stor genlyd i den kommende tid.

SCHLANGER: Jeg tror, jeg så dine svar på Schiller Instituttets hjemmeside i dag. Hvis de ikke er der, burde de være det, men folk kan gå derind og læse dine svar, for det er virkelig et eksempel på den form for smuk intervention, der er nødvendig, hvis vi skal ændre verden. Så, Helga, jeg er løbet tør for spørgsmål. Nogle afsluttende ord fra dig?

ZEPP-LAROUCHE: Hold øje, for situationen i Sydvestasien er på kanten. Den kan optrappes til en stor krig på ingen tid, så deltag i Den Internationale Fredskoalitions møde på fredag kl. 17.00 i Europa eller kl. 11.00 i det østlige USA, for jeg er 100 % sikker på, at det vil være et af de vigtigste, hvis ikke det vigtigste emne på det møde, og hvad vi skal gøre ved det.

SCHLANGER: Okay! Vi ses på fredag.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, vi ses.

Rapport fra den amerikanske kongres kræver øget krigskapacitet; Kina forpligter sig til øget udviklingskapacitet

Ikke korrekturlæst.

MARCIA BAKER

Den 30. juli 2024 .

EIRNEWS. I går blev en rapport, der opfordrer til yderligere amerikansk militær oprustning, udgivet af Kommissionen for den nationale forsvarsstrategi, der blev nedsat af Kongressen i 2022. Efter at have fastslået, at det nuværende sikkerhedsmiljø er farligere end den kolde krig, opfordrer rapporten til en hurtigere og større amerikansk militær opbygning end den, der allerede er i gang, fordi USA ellers vil tabe en fremtidig konflikt med Rusland og Kina. »Der er påtrængende brug for et tværpolitisk krav om våben, så USA kan foretage de store ændringer og betydelige investeringer nu i stedet for at vente på det næste Pearl Harbor eller 9/11,« hedder det.

Dette vanvittige verdensbillede, som tilbydes af de talsmænd for konsensus i Washington, der har udarbejdet rapporten, står i klar, grundlæggende modsætning til det syn på økonomisk

udvikling og fred, som i de seneste dage har kunnet ses i de overvejelser og politikker, der udtrykkeligt er blevet fremsat under processen i det Kinesiske Kommunistpartis Centralkomité (CPC) tredje plenum den 15.-18. juli. Den 21. juli offentliggjorde præsident Xi Jinping sin egen »forklaring« på politikkerne i et 10-siders dokument. Heri talte han om Kinas materielle, videnskabelige og kulturelle udvikling og om nationale partnere. Den 26. juli ledede Xi et møde med eksperter uden for CPC for at fremme målene.

I dag mødtes ledelsen af CPC, igen under Xis ledelse, for at fokusere på, hvordan det positive perspektiv kan føres ud i livet.

Global Times bragte i sin dækning af dagens CPC-møde kommentarer fra Helga Zepp-LaRouche, en af de førende internationale organisatorer for fred gennem udvikling, om, hvor vigtig den kinesiske forpligtelse til udvikling er for verden. Hun tog initiativ til Den Internationale Fredskoalition for lidt over et år siden. *Global Times* skriver under overskriften »CPC Leadership Sets Out Economic Priorities for H2 2024«, at »Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af den tyskbaserede politiske og økonomiske tænketank Schiller Instituttet, fortalte *Global Times*, at den økonomiske udviklingsplan, som CPC-ledelsen har fremlagt, har lagt grunden til Kinas øgede produktivitet og teknologiske gennembrud. Hun udtrykte stærk optimisme om, at verdens næststørste økonomi vil opretholde sin genopretning af momentum i år og kanalisere en oplevelse af vedholdenhed og sikkerhed til det Globale Syd.»

Den nye amerikanske rapport om opbygning af forsvaret opfordrer også til internationalt samarbejde, men om våben. Fordi den amerikanske industribase ikke kan håndtere opgaven, er samarbejde med allierede om ammunition på sin plads. Når man ser på detaljerne i den virkelige verden, udspiller dette sig som en Hollywood-komedie i kategori C. Sjovt, hvis det ikke var så dystert.

Se f.eks. på stålsektoren i USA: Stålproduktionen – som er afgørende for både våben og udvikling – har været faldende pr. indbygger i USA og har i årevis ligget på samme niveau, når det gælder den absolutte tonnage. For at støtte det, der er tilbage af amerikansk stålkapacitet, er Japans Nippon Steel Corp. tæt på at afslutte en overtagelse af United States Steel Corp. til 15 milliarder dollars, det Pittsburgh-baserede ikoniske symbol på amerikansk produktion. Handlen er under føderal behandling.

Hvem har Nippon hyret som konsulent for at få aftalen i hus? Mike Pompeo! Deadline er ved årets udgang. Således arbejder en berygtet Trump-støtte for MAGA – Make America Great Again – på at afhænde amerikansk stålkapacitet til Japan.

Multinationale industrielle/finansielle »samarbejder« som dette frasalg er præcis den globale NATO-model, hvor man i fællesskab ødelægger økonomier i krigsberedskabets navn for at »gøre globaliseringen stor igen«. Udenrigsminister Blinken og forsvarsminister Austin gør deres del i denne uge i Indo-Stillehavsområdet. I dag annoncerede de i Filippinerne en donation på 500 millioner dollars til Manilas militær. I mellemtiden fortsætter dødstallene og umenneskeligheden under krigsførelsen i Sydvestasien, Ukraine og andre steder som følge af det malthusianske krigsførelsesparadigme.

I aften kommer der rapporter om konsekvenserne af de israelske forsvarsstyrkers (IDF) angreb på Beirut, der optrappede kampene i Israel-Libanon-regionen. I går aftes ringede Irans nye præsident Masoud Pezeshkian til den franske præsident Emmanuel Macron for at advare mod optrapning fra Israels side.

Zepp-LaRouche opfordrer vedvarende sammen med sine medarbejdere til, at et Fornuftens Råd tager form internationalt for at gribe ind og vende denne dommedagsretning. Der er enkeltpersoner, der taler ud. For eksempel udtalte den franske general Daniel Schaeffer (pensioneret) sig i juli til fordel for den ungarske

premierminister Viktor Orbáns fredsmision. Schaeffer har fungeret som Frankrigs forsvarsattaché i Kina og andre lande.

Nu er det tid til at stå sammen om at sige fra og tage alle mulige nødvendige skridt.

Foto: National Defense Strategy report

Kinas udenrigsminister Wang Yi og Ukraines Kuleba mødes for at diskutere fredsforhandlinger

BILL JONES, EIRNS

den 24. juli 2024

Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi var vært for Ukraines udenrigsminister Dmytro Kuleba den 23. juli i den sydlige by Guangzhou. Under deres diskussioner, som var meget hjertelige, sagde Kuleba, at Ukraine er villig til at indgå i dialog og forhandlinger med Rusland, og at sådanne forhandlinger bør være rationelle og substantielle med det formål at opnå en retfærdig og varig fred, ifølge erklæringen fra Mao Ning på hendes udenrigsministeriums pressekonference i dag. Kuleba sagde, at Ukraine havde »nøje studeret« den »sekspunkts-konsensus«, som Kina og Brasilien nåede frem til i maj om den politiske løsning på den ukrainske krise.

Uanset hvad det måtte betyde, er Ukraine opsat på at bevare Kina »tæt på«. Kuleba gentog sin støtte til Kina i Taiwan-spørgsmålet og sagde, at landet vedvarende ville holde fast i

ét-Kina-princippet. Han udtrykte også anerkendelse af den »positive og konstruktive rolle«, som Kina spiller for at fremme fred og opretholde den internationale orden. Kina leverer både korn – den største leverandør til Ukraine – og humanitær hjælp til Ukraine, og vil være medvirkende, når tiden kommer til at genopbygge Ukraines krigshærgede økonomi.

Wang Yi beskrev, at Kina og Ukraine etablerede et strategisk partnerskab for mere end et årti siden, og Ukraine var et af de første lande, der støttede og deltog i den fælles opbygning af »Bælte- og Vej-Initiativet«. Vi må fortsætte på grundlag af gensidig respekt og fremme et gavnligt samarbejde, sagde Wang. De to lande er nødt til at se forholdet i et langsigtet perspektiv og fremme en sund og stabil udvikling af forholdet mellem Kina og Ukraine, sagde Wang.

Den ukrainske præsident Volodymyr Zelenskyj rapporterede i en video, der i går blev lagt ud på hans Telegram-konto, at han havde fortalt den besøgende kardinal Pietro Parolin, Vatikanets statssekretær: »Jeg tror vi alle forstår, at vi er nødt til at afslutte krigen, selvfølgelig så hurtigt som muligt, for ikke at miste menneskeliv,« ifølge *ThePaper*.

Foto: mfa.gov.ua

Bag initiativet for fred: Udvikling!

DENNIS SMALL, EIRNS

Den 24. juli 2024

Kina spiller en overordentlig stor rolle i de nuværende

globale diplomatiske bestræbelser på at skabe fred i de forskellige krigshærgede områder rundt om i verden, som hver især kunne optrappes til en atomar konfrontation hurtigere, end de fleste bryder sig om at forestille sig.

Efter tre dages intense samtaler i Beijing i denne uge med 14 fraktioner af den palæstinensiske modstandsbevægelse, var den kinesiske udenrigsminister Wang Yi i stand til at udarbejde en aftale om at have en fælles tilgang til en tretrinnsproces for at skabe fred i regionen og bevæge sig mod en palæstinensisk stat. Håbet er at skabe en fredsaftale med Israel og dets beskyttere for hele den sydvestasiatiske region.

Umiddelbart efter mødtes Wang den 23. juli i Guangzhou med den besøgende ukrainske udenrigsminister, Dmytro Kuleba, som erklærede, at »Ukraine er klar og villig til at indgå i dialog og forhandlinger med Rusland ... med det formål at opnå en retfærdig og varig fred.« Kuleba tilføjede, at Ukraine havde »nøje studeret den seks-punkts konsensus«, som Kina og Brasilien var nået frem til om en politisk løsning på krigen i Ukraine. Samtidig var Vatikanets statssekretær, kardinal Pietro Parolin, i Kiev, hvor han mødtes med den ukrainske præsident Volodymyr Zelenskyj, som udtalte: »Jeg tror, vi alle forstår, at vi er nødt til at afslutte krigen så hurtigt som muligt, selvfølgelig for ikke at miste menneskeliv.«

Wang var forsigtigt optimistisk omkring denne udvikling og bemærkede, at »for nylig har både Ukraine og Rusland i varierende grad sendt signaler om vilje til at forhandle.« Hvis der skal være ægte fred for det torturerede Gaza, vil det kræve en hurtig genopbygning og udvikling af hele regionen, efter de retningslinjer der er angivet i LaRouches Oase-Plan. Det er kun Kina og dets allierede i BRIKS, der er i stand til at iværksætte et så massivt udviklingsprojekt.

Genopbygningen af et neutralt, afnazificeret Ukraine – som allerede har mistet over en halv million mennesker, herunder ungdommens blomster, til NATO's blodige krig mod Rusland – vil

også have brug for massive input til energi, transport og anden infrastruktur som en del af Kinas Bælte- og Vej-Initiativ.

Ligesom sammenbruddet af det transatlantiske finanssystem ligger bag Vestens krigsfremstød, er initiativet for udvikling – og det håb, den bringer med sig – det eneste grundlag for en varig fred. Det kinesiske kommunistpartis netop afsluttede tredje plenarforsamling vedtog et topstyret fokus på videnskabelig og teknologisk innovation som grundlag for økonomisk vækst, ikke kun for Kina, men også for dets internationale partnere. Denne politik afspejles symbolsk i Kinas forpligtelse til at udvikle den første industrielle prototype af en fusionsreaktor inden 2035 med et mål om storstilet kommerciel produktion af fusionsenergi i stor skala inden 2050.

Det er et mål, som USA selv kunne have indfriet, hvis det blot havde forpligtet sig til at udvikle atomar energi i stil med Manhattan-projektet, som Lyndon LaRouche i over 50 år insisterede på var afgørende. Faktisk er navnet »LaRouche« næsten synonymt med »fusionsenergi« rundt om i verden, f.eks. i USA, hvor han og hans medarbejdere etablerede Fusion Energy Foundation i 1974.

Det er ikke for sent. Det politiske, valgmæssige, økonomiske og institutionelle kaos, der skyller ind over Vesten som en flodbølge, åbner op for muligheder for grundlæggende forandringer, selv om det udgør den største fare.

Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche italesatte denne udvikling i sit ugentlige Dialogue-webcast den 24. juli:

“Hvis disse to budskaber [fra Ukraines præsident og udenrigsminister] rent faktisk holder, kan det være den længe håbede afslutning på denne krig. Der skal stadig tages mange skridt, men jeg synes, det er yderst lovende, det er ekstremt

håbefuldt. Det faktum, at dette sker med Kinas mægling, er meget indlysende, og jeg vil ikke negligere den rolle, som Ungarns premierminister Orbáns diplomatiske mission spillede«, da han rejste til Kiev, Moskva, Beijing og Mar-a-Lago tidligere på måneden. »Det havde stor betydning for bestræbelserne på at få gang i forhandlingerne om at afslutte krigen.«

»Jeg vil blot sige, at dette er meget gode nyheder,« forklarede Zepp-LaRouche, »og det beviser bare, at de mennesker, der gik helt amok i EU – som Ursula von der Leyen, som forsøgte at straffe premierminister Orbán – de har vist sig at være helt forkerte. Kinas rolle som mægler bør ikke undervurderes.»

Zepp-LaRouche fortsatte: ”Jeg mener, at Kinas rolle i alle disse tilfælde er yderst mærkbar og positiv, og det viser igen, hvor absolut forkert NATO-erklæringen fra det nylige NATO-topmøde i Washington var, som beskrev Kina som en udfordring for den euro-atlantiske sikkerhedsorden. De burde virkelig revidere deres tankegang, for Kina gør noget vigtigt og positivt i flere dele af verden, og NATO er på det forkerte spor. Men i betragtning af, at disse mennesker sidder på den højest mulige hest, kræver det nogle flere beskeder, før de forstår det.”

Hun konkluderede: ”Det gør mig bare meget håbeful, fordi Schiller Instituttet og jeg har kæmpet for, at man i atomvåbnenes tidsalder ikke kan have krig som en måde at løse konflikter på; diplomati og forhandlinger er den eneste vej at gå. Den seneste udvikling viser virkelig, at der forhåbentlig er nok fornuftige mennesker til at undgå en atomkrig, før det er for sent ... jeg synes, det er et meget håbefuldt tegn for hele menneskeheden.”

Foto: CGTN